

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního senátu)

16. července 2014*

„Rozhodčí doložka — Šestý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace přispívající k vytvoření Evropského výzkumného prostoru a k inovacím (2002–2006) — Smlouvy ACCESS-eGOV, EU4ALL, eABILITIES, Emerge, Enable, Ask-It — Program eTEN v oblasti transevropských telekomunikačních sítí — Smlouvy Navigabile a Euridice — Rámcový program pro inovace a konkurenceschopnost — Smlouva T-Seniority — Zaplacení zbývající částky — Vzájemný návrh — Vrácení částek zálohy — Smluvní pokuta“

Ve věci T-59/11,

Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis, se sídlem v Aténách (Řecko),
zastoupená V. Christianosem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené M. Condou-Durande a V. Savovem, jako zmocněnci, ve spolupráci
s S. Pappasem, advokátem,

žalované,

jejímž předmětem jsou žaloby na základě článku 272 SFEU směřující zaprvé k tomu, aby byla žádost Komise o vrácení dotací zaplacených žalobkyni z titulu smluv č. 027020 „Access to e-Government Services Employing Semantic Technologies“, č. 035242 „A virtual platform to enhance and organize the coordination among centres for accessibility resources and support“, č. 511298 „Ambient Intelligence System of Agents for Knowledge-based and Integrated Services for Mobility Impaired Users“, č. 034778 „European Unified Approach for Accessible Lifelong Learning“, č. 045056 „Emergency Monitoring and Prevention“, č. 045563 „A wearable system supporting services to enable elderly people to live well, independently and at ease“, č. 029255 NavigAble: e-inclusion for communication disabilities“, č. 517506 „European Recommended Materials for Distance Learning Courses for Educators“ a č. 224988 „T-Seniority: Expanding the benefits of information society to older people through digital TV channels“, uzavřených mezi Evropským společenstvím a žalobkyní, prohlášena za neopodstatněnou, a zadruhé, aby byla Komisi uložena povinnost zaplatit zbývající částky dotací na základě smluv č. 511298 „Ambient Intelligence System of Agents for Knowledge-based and Integrated Services for Mobility Impaired Users“ a č. 034778 „European Unified Approach for Accessible Lifelong Learning“, jakož i vzájemný návrh znějící na to, aby byla žalobkyni uložena povinnost vrátit neoprávněně vyplacené dotace v rámci všech těchto smluv a povinnost zaplatit smluvní pokutu,

* Jednací jazyk: řečtina.

TRIBUNÁL (první senát),

ve složení S. Frimodt Nielsen, vykonávající funkci předsedy, M. Kančeva (zpravodajka) a E. Buttigieg, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Spyropoulos, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. července 2013,

vydal tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně, Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis, je neziskovou občanskou společností založenou podle řeckého práva dne 7. ledna 2004, jejíž sídlo se nachází v Aténách (Řecko).
- 2 Na základě dohody uzavřené dne 28. prosince 2010, uveřejněné ve věstníku společností v gesci Protodikeio Athinon (soud prvního stupně v Aténách), vstoupila žalobkyně dne 17. ledna 2011 do likvidace. Pan X., který byl do té doby v rámci žalobkyně odpovědný za evropské programy (dále jen „programový ředitel“), byl při této příležitosti pověřen provedením likvidace žalobkyně.
- 3 V souladu s jejími stanovami byl předmětem činnosti žalobkyně transfer technologií, podpora rovného zacházení a začleňování postižených osob do prostoru informační společnosti, jakož i zlepšení zaměstnání osob se zvláštními potřebami v Evropě a na mezinárodní úrovni.
- 4 Žalobkyně uzavřela několik smluv s Evropským společenstvím, zastoupeným Komisí Evropských společenství, jejichž předmětem byla realizace určitých projektů. Devět z těchto smluv je předmětem projednávaného sporu (dále jen „dotčené smlouvy“).

A – Popis dotčených smluv

- 5 Dotčené smlouvy byly uzavřeny mezi Společenstvím, zastoupeným Komisí, a koordinátorem a členy konsorcia, mezi které patří i žalobkyně. Všechny tyto smlouvy obsahují kromě hlavního textu šest příloh, z nichž první obsahuje popis programu, ke kterému se vztahuje, a druhá použitelné všeobecné podmínky.
- 6 Z těchto dotčených smluv bylo šest smluv (dále jen „smlouvy FP6“) uzavřeno v rámci šestého rámcového programu, schváleného rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1513/2002/ES ze dne 27. června 2002 o šestém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace přispívajícím k vytvoření Evropského výzkumného prostoru a k inovacím (2002–2006) (Úř. věst. L 232, s. 1; Zvl. vyd. 13/29, s. 276).
- 7 Jedná se o následující smlouvy:
 - smlouvu č. 027020 „Access to e-Government Services Employing Semantic Technologies“ (dále jen „smlouva Access-eGOV“), uzavřenou v rámci specifického programu „Integrace a posílení Evropského výzkumného prostoru (2002–2006)“, jejíž článek 4 stanovil dobu trvání projektu na 36 měsíců od prvního dne měsíce následujícího po jejím podpisu Komisí, jejíž článek 5 stanovil

maximální finanční příspěvek Společenství na 1 983 000 eur, z nichž 157 320 bylo určených žalobkyni, a která byla předmětem dodatku dne 3. června 2008, na základě kterého byla doba trvání projektu prodloužena na 48 měsíců;

- smlouvu č. 035242 „A virtual platform to enhance and organize the coordination among centres for accessibility resources and support“ (dále jen „smlouva eABILITIES“), uzavřenou v rámci specifického programu „Integrace a posílení Evropského výzkumného prostoru (2002–2006)“, jejíž článek 4 stanovil dobu trvání projektu na 24 měsíců od 1. září 2006 a jejíž článek 5 stanovil maximální finanční příspěvek Společenství na 750 000 eur, z nichž 95 201, 61 bylo určených žalobkyni;
 - smlouvu č. 511298 „Ambient Intelligence System of Agents for Knowledge-based and Integrated Services for Mobility Impaired Users“ (dále jen „smlouva Ask-It“), uzavřenou v rámci specifického programu „Integrace a posílení Evropského výzkumného prostoru (2002–2006)“, jejíž článek 4 stanovil dobu trvání projektu na 48 měsíců od 1. září 2004, jejíž článek 5 stanovil maximální finanční příspěvek Společenství na 8 499 657 eur, z nichž 183 320,89 bylo určených žalobkyni, a která byla předmětem dodatku dne 25. července 2008, na základě kterého byla doba trvání projektu prodloužena na 51 měsíců;
 - smlouvu č. 034778 „European Unified Approach for Accessible Lifelong Learning“ (dále jen „smlouva EU4ALL“), uzavřenou v rámci specifického programu „Integrace a posílení Evropského výzkumného prostoru (2002–2006)“, jejíž článek 4 stanovil dobu trvání projektu na 48 měsíců od 1. října 2004, jejíž článek 5 stanovil maximální finanční příspěvek Společenství na 7 400 000 eur, z nichž 268 008 bylo určených žalobkyni, a která byla předmětem dodatku ze dne 21. října 2010, na základě kterého byla doba trvání projektu prodloužena na 54 měsíců;
 - smlouvu č. 045056 „Emergency Monitoring and Prevention“ (dále jen „smlouva Emerge“), uzavřenou v rámci specifického programu „Integrace a posílení Evropského výzkumného prostoru (2002–2006)“, jejíž článek 4 stanovil dobu trvání projektu na 33 měsíců od 1. února 2007, jejíž článek 5 stanovil maximální finanční příspěvek Společenství na 2 449 964 eur, z nichž 203 712 bylo určených žalobkyni, a která byla předmětem dodatku ze dne 28. října 2008, na základě kterého byla doba trvání projektu prodloužena na 36 měsíců;
 - smlouvu č. 045563 „A wearable system supporting services to enable elderly people to live well, independently and at ease“ (dále jen „smlouva Enable“), uzavřenou v rámci specifického programu „Integrace a posílení Evropského výzkumného prostoru (2002–2006)“, jejíž článek 4 stanovil dobu trvání projektu na 36 měsíců od jejího podpisu Komisí, tedy podle žalobkyně od 1. ledna 2007, jejíž článek 5 stanovil maximální finanční příspěvek Společenství na 2 800 000 eur, z nichž 196 700 bylo určených žalobkyni, a která byla předmětem dodatku ze dne 13. září 2010, na základě kterého byla doba trvání projektu prodloužena na 44 měsíců a výše maximálního příspěvku Společenství snížena na 2 477 040 eur.
- 8 Všeobecné podmínky smluv FP6 (dále jen „podmínky FP6“) stanoví zejména následující:

„Článek II.1. Definice [...]

- 4. Konsorcium: všechny smluvní strany, které se účastní projektu, kterého se týká tato smlouva. [...]
- 6. Koordinátor: smluvní strana označená v této smlouvě, která je kromě svých povinností smluvní strany pověřena výkonem specifických koordinačních úkolů stanovených v této smlouvě na účet konsorcia.

7. Smluvní strana: účastník ve smyslu čl. 2 odst. 7 pravidel účasti a podepsaná strana této smlouvy, s výjimkou [Společného výzkumného střediska Evropské komise], který podepíše samostatnou dohodu s Komisí, pokud jde o jeho účast na smlouvě. [...]
11. Nesrovnalost: jakékoli porušení ustanovení práva Společenství nebo smluvní povinnosti vyplývající z jednání nebo opomenutí smluvní strany, které poškozuje nebo může poškodit souhrnný rozpočet Evropských společenství nebo rozpočty spravované Evropskými společenstvími jakožto neoprávněný výdaj. [...]

Článek II.8 Posouzení a schválení účetních zpráv a skutečností [...]

4. Schválení zprávy neznamená vynětí z auditu nebo kontroly, které lze provést v souladu s ustanoveními článku II.29. [...]

Článek II.16 Ukončení z důvodu porušení smlouvy a nesrovnalosti

1. V případě porušení povinnosti uložené touto smlouvou uloží Komise konsorciu, aby našlo vhodná řešení k nápravě tohoto porušení ve lhůtě nejvýše 30 dnů. Náklady vzniklé konsorciu po přijetí takového příkazu lze uhradit jen tehdy, pokud Komise souhlasí s vhodným řešením pro nápravu porušení. Konsorcium může případně požádat Komisi o pozastavení projektu zcela či zčásti v souladu s článkem II.5. V případě nenalezení uspokojivého řešení ukončí Komise účast porušující smluvní strany.
2. Komise může s okamžitým účinkem ukončit účast smluvní strany, pokud:
 - a) se smluvní strana při provádění smlouvy s Komisí úmyslně nebo z nedbalosti dopustila nesrovnalosti;
 - b) smluvní strana porušila základní etické zásady stanovené v pravidlech účasti.
3. Rozhodnutí o ukončení její účasti se oznámí smluvní straně a konsorciu se zašle jeho kopie. Ukončení nabývá účinnosti ke dni přijetí tohoto oznámení smluvní stranou, aniž by byly dotčeny povinnosti stanovené nebo uvedené v této smlouvě. Komise informuje konsorcium o nabytí účinnosti ukončení. [...]

Článek II.19 Způsobilé náklady projektu

1. Způsobilé náklady vynaložené při realizaci projektu musí splňovat všechny následující podmínky:
 - a) musí být skutečné, ekonomicky racionální a nezbytné pro realizaci projektu;
 - b) musí být stanoveny v souladu s obvyklými účetními zásadami smluvní strany;
 - c) musí vzniknout v době trvání projektu, jak je vymezena v čl. 4 odst. 2, s výjimkou nákladů na vypracování konečných zpráv uvedených v čl. II.7 odst. 4, které mohou být vynaloženy do 45 dnů od data ukončení projektu nebo od data ukončení účasti, nastane-li dříve;
 - d) musí být zaznamenány v účetnictví smluvní strany, která je vynaložila, nejpozději ke dni vydání osvědčení o auditu uvedeného v bodě II.26. Účetní postupy používané k zaznamenání výdajů a příjmů musí dodržovat účetní pravidla státu, v němž má daná smluvní strana sídlo,

a umožňovat sesouhlasení vynaložených nákladů a příjmů obdržených při realizaci projektu, jakož i celkového stavu účetnictví týkajícího se celkové obchodní činnosti smluvní strany; [...]

2. Následující nezpůsobilé náklady nelze započíst na projekt: [...]
- e) náklady vykázané, vzniklé nebo uhrazené za jiný projekt Společenství; [...]
- h) nadměrné nebo neuvážené výdaje;
- i) jakékoliv jiné náklady, které nesplňují podmínky stanovené v čl. II.19 odst. 1. [...]

Článek II.28 Platební podmínky

1. Aniž je dotčen článek II.29, Komise schválí výši konečné částky, která se vyplatí smluvní straně, na základě dokumentů uvedených v článku II.7, které schválila. [...]
7. V případě prodlení s platbou mohou smluvní strany požadovat úroky ve lhůtě dvou měsíců od data obdržení platby. Úrok se vypočte na základě úrokové sazby Evropské centrální banky pro hlavní refinanční operace, zveřejněné v řadě *C Úředního věstníku Evropské unie*, platné k prvnímu dni měsíce, ve kterém je platba splatná, navýšené o jeden a půl bodu. Úroky jsou dlužné za dobu mezi dobou splatnosti platby a dnem, kdy byla platba zaplacená. Dnem platby je den, kdy byla platba stržena z účtu Komise. Tyto platby úroků se nepovažují za součást finančního příspěvku Společenství, stanoveného článkem 5 smlouvy.
8. Doby uvedené v článku 8 pro splatnost mohou být kdykoliv Komisí přerušeny tím, že oznámí koordinátorovi, že finanční výkaz není přijatelný, neboť není v souladu s požadavky smlouvy nebo není v souladu se zprávami o činnosti předloženými ke schválení Komisí. Běh lhůty stanovené pro schválení finančního výkazu bude přerušena až do předložení vyžádané opravené nebo přepracované verze a zbytek uvedené lhůty začne plynout v den, kdy Komise obdrží tyto informace. Komise může kdykoliv pozastavit své platby v případě nedodržení některého ze smluvních ustanovení smluvními stranami, zejména ustanovení článku II.29 týkajících se auditu a kontroly. V tomto případě Komise informuje přímo smluvní strany doporučeným dopisem s doručenkou. Komise může kdykoliv pozastavit své platby, pokud má podezření, že se některá smluvní strana dopustila nesrovnalosti při plnění smlouvy. Pozastavena bude pouze část určená podezřelým smluvním stranám. V tomto případě Komise informuje přímo smluvní strany o důvodech pozastavení doporučeným dopisem s doručenkou.

Článek II.29 Kontroly a audity

1. Komise může kdykoli v průběhu smluvního závazku a až do pěti let po skončení projektu dát podnět k provedení auditů, prováděných buď technickými nebo vědeckými kontrolory nebo externími auditory nebo službami samotné Komise, včetně [Evropského úřadu pro boj proti podvodům]. Takové audity se mohou týkat vědeckých, finančních, technologických nebo jiných aspektů (včetně zásad účetnictví a řízení) vztahujících se k řádnému provedení projektu a smluvního závazku. Tyto audity musí být provedeny v souladu se zásadou důvěrnosti. Dluhy vůči Komisi zjištěné z důvodu výsledků těchto auditů mohou být v souladu s článkem II.31 vymáhány nazpět. Smluvní strany jsou oprávněny odmítnout účast zvláštního externího vědeckého nebo technického kontrolora nebo auditora z důvodů obchodní důvěrnosti.
2. Smluvní strany mají povinnost zpřístupnit Komisi všechny podrobné údaje, které od nich Komise může požadovat za účelem ověření toho, zda je smluvní závazek řádně řízen a plněn.

3. Smluvní strany mají povinnost uchovávat originály nebo ve výjimečných řádně odůvodněných případech ověřené kopie všech dokumentů týkajících se smluvního závazku až po dobu 5 let od ukončení projektu. Tyto dokumenty musí být zpřístupněny Komisi na její žádost předloženou během provádění jakéhokoli auditu podle smlouvy.
4. Proto, aby bylo umožněno provedení těchto auditů, smluvní strany zajistí, aby útvary Komise a jakýkoliv externí subjekt určený Komisí mohly kdykoliv v rozumnou dobu provést kontrolu na místě zejména v kancelářích smluvních stran proto, aby získaly všechny informace nutné k provedení auditu. [...]
6. Mimoto je Komise oprávněna provádět šetření a inspekce na místě v souladu s nařízením Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. prosince 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) [nařízením Rady (Euratom) č. 1074/99 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)] [...]

Článek II.30 Smluvní pokuta Aniž by byla dotčena jiná opatření stanovená v této smlouvě, smluvní strany se dohodly, že Společenství je s cílem chránit své finanční zájmy oprávněno požadovat po smluvní straně, jejíž výdaje se ukázaly neodůvodněné vysoké a která v důsledku toho obdržela neoprávněný finanční příspěvek Společenství, smluvní pokutu. Smluvní pokuta je dlužná vedle vrácení neoprávněného finančního příspěvku, ke kterému je povinna smluvní strana.

1. Výše smluvní pokuty musí být přiměřená neodůvodněnému výdaji a neoprávněné části příspěvku Společenství. Výše smluvní pokuty se stanoví na základě následujícího vzorce: Smluvní pokuta = neoprávněný finanční příspěvek x (neodůvodněný výdaj / celkově požadovaná částka) Stanovení jakéhokoliv smluvní pokuty zohlední pouze období, které se vztahuje k příspěvku Společenství požadovanému smluvní stranou za toto období. Není stanoveno ve vztahu k celkovému příspěvku Společenství.
2. Komise oznámí svou žádost o platbu doporučeným dopisem s doručenkou smluvní straně, kterou považuje za odpovědnou k platbě smluvní pokuty. Smluvní strana má lhůtu 30 dnů k vyjádření se ke smluvní pokutě požadované Společenstvím.
3. Postup k vrácení neoprávněného finančního příspěvku a k úhradě smluvní pokuty bude stanoven v souladu s ustanoveními článku II.31.
4. Komise je oprávněna požadovat odškodnění za jakýkoliv neodůvodněný výdaj zjištěný po uplynutí doby platnosti smlouvy v souladu s ustanoveními odstavců 1 až 6.
5. Ustanovení tohoto článku se použijí, aniž jsou dotčeny správní nebo finanční sankce, které Komise může uložit jakékoliv porušující smluvní straně v souladu s finančním nařízením, nebo jakákoliv jiná nápravná občanskoprávní opatření, která jsou Společenství nebo jiná smluvní strana oprávněny využít. Mimoto, uvedená ustanovení nevyklučují možnost trestního stíhání orgány členských států.
6. Kromě toho, jak stanoví finanční nařízení, jakékoliv smluvní straně kvalifikované jako strana, která závažně porušila své smluvní povinnosti, bude moci být uložena finanční sankce ve výši mezi 2 % a 10 % výše finančního příspěvku, který obdržela od Společenství. Míra může dosáhnout 4 až 20 % v případě opakovaného porušení v pěti letech po prvním porušení.

Článek II.31 Vrácení Komisi a příkazy k úhradě

1. Byla-li částka neoprávněna vyplacena smluvní straně nebo je-li vrácení důvodné za podmínek smlouvy, zavazuje se smluvní strana vrátit Komisi dotčenou částku za podmínek a ke dni, které stanoví Komise.
2. Nedojde-li k platbě smluvní stranou ke dni stanovenému Komisí, z dlužné částky plynou úroky na základě úrokové sazby uvedené v článku II.28. Úroky z prodlení se použijí ode dne splatnosti do dne, kdy Komise obdrží celkovou částku, která je jí dlužná. [...]
3. Vrácení částek dlužných Komisi lze provést započtením s částkami dlužnými smluvní straně poté, co o tom byla smluvní strana informována, nebo realizací finanční záruky. Předchozí souhlas smluvní strany není nutný. [...]
5. Smluvní strana je informována o tom, že podle článku 256 Smlouvy o založení Evropského společenství, a jak stanoví pravidla účasti, může Komise přijmout rozhodnutí ukládající peněžitou povinnost jiným osobám než státům, jež je podkladem pro výkon rozhodnutí“.
- 9 Dvě další smlouvy (dále jen „smlouvy eTEN“) byly uzavřeny v rámci specifického programu eTEN týkajícího se transevropských telekomunikačních sítí, upraveného nařízením Rady (ES) č. 2236/95 ze dne 18. září 1995, kterým se stanoví obecná pravidla pro poskytování finanční pomoci Společenství v oblasti transevropských sítí (Úř. věst. L 228, s. 1; Zvl. vyd. 13/15, s. 263), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1655/1999 ze dne 19. července 1999 (Úř. věst. L 197, s. 1; Zvl. vyd. 13/24, s. 100).
- 10 Jedná se o následující smlouvy:
 - smlouvu č. 029255 „NavigAble: e-inclusion for communication disabilities“ (dále jen „smlouva Navigabile“), jejíž článek 2 stanovil dobu trvání projektu na 15 měsíců od prvního dne měsíce následujícího po posledním podpisu stranami, tedy podle žalobkyně dne 1. ledna 2007, a jejíž článek 3 stanovil maximální finanční příspěvek Společenství na 756 275 eur, z nichž 62 148 bylo určeno žalobkyni;
 - smlouvu č. 517506 „European Recommended Materials for Distance Learning Courses for Educators“ (dále jen „smlouva Euridice“), jejíž článek 2 stanovil dobu trvání projektu na 18 měsíců od prvního dne měsíce po posledním podpisu stranami, tedy podle žalobkyně dne 1. srpna 2005, a jejíž článek 3 stanovil maximální finanční příspěvek Společenství na 860 834 eur, z nichž 55 750 bylo určeno žalobkyni.
- 11 Všeobecné podmínky smluv eTEN (dále jen „podmínky eTEN“) stanoví zejména následující:

„Článek II.1 Definice [...]

2. ‚příjemcem‘ se rozumí právnická osoba, mezinárodní organizace nebo Společné výzkumné středisko (SVS), které uzavřely se Společenstvím tuto smlouvu o financování. [...]
4. ‚členem‘ se rozumí právnická osoba, mezinárodní organizace nebo Společné výzkumné středisko (SVS) – odlišné od příjemce – které uzavřely se souhlasem Společenství a v souladu s touto smlouvou o financování smlouvu o účasti s příjemcem a které mají na základě uvedených smlouvy o účasti stejná práva a povinnosti jako příjemce, ledaže by finanční smlouva stanovila jinak.
5. ‚účastníkem‘ se rozumí příjemce nebo člen. [...]

28. ‚způsobilými náklady‘ se rozumí náklady uvedené v člancích 14 a 15 této přílohy v souladu s podmínkami obsaženými v člancích 13.1 až 13.7. [...]
32. ‚nesrovnalostí‘ se rozumí jakékoli porušení práva Společenství nebo smluvní povinnosti vyplývající z jednání nebo opomenutí příjemce nebo člena, které poškozují nebo může poškodit souhrnný rozpočet Evropských společenství jako neoprávněný výdaj. [...]

Článek II.3 Finanční příspěvek Společenství [...]

4. S výhradou článku 17 této přílohy bude jakákoliv platba považována za splatnou až poté, co byl schválen poslední očekávaný výsledek. [...]
6. Po uplynutí doby platnosti smlouvy o financování, ukončení smlouvy o financování nebo ukončení účasti příjemce nebo člena bude Komise oprávněna nebo podle konkrétního případu povinna žádat po dotčeném příjemci nebo po zúčastněném příjemci z titulu některého z jeho členů vrácení celkového finančního příspěvku Společenství, který mu byl vyplacen, ukáže-li se při auditu provedeném v souladu s článkem 17 této přílohy, že došlo k podvodu nebo k závažným finančním nesrovnalostem. Částka, kterou je třeba vrátit, bude zvýšena o úroky odpovídající výši sazby uplatňované Evropskou centrální bankou pro její hlavní refinanční operace v první kalendářní den měsíce, ve kterém dotčený účastník obdržel prostředky, zvýšené o tři a půl bodu. Úroky jsou dlužné od vyplacení prostředků až do jejich vrácení. [...] Článek II.7 Ukončení smlouvy o financování nebo ukončení účasti příjemce nebo člena [...]
3. Komise může ukončit tuto smlouvu o financování nebo účast příjemce s okamžitým účinkem nebo požádat příjemce, aby ukončil účast některého z jeho členů ode dne obdržení doporučeného dopisu s doručenkou zaslání Komisi, nebo v případě člena, daným příjemcem, v souladu s odst. 6 třetím pododstavcem tohoto článku, pokud:
 - a) projekt skutečně nezačal do tří měsíců od vyplacení zálohy a nové navržené datum je ze strany Komise považováno za nepřijatelné;
 - b) bezprostředně dotčený účastník zcela nesplnil svou smluvní povinnost i přes písemnou výzvu – zaslání Komisi nebo koordinátorem jednajícím ve shodě s ostatními příjemci nebo dále v případě člena dotčeným příjemcem – k nápravě porušení takové povinnosti ve lhůtě maximálně jednoho měsíce;
 - c) se změna v kontrole příjemce může podstatně dotknout projektu nebo zájmů Společenství;
 - d) v případě konkursu, zrušení, zastavení činnosti, soudní nebo smluvní likvidace nebo přerušování fungování účastníka nebo jakéhokoliv jiného podobného postupu stanoveného vnitrostátními zákony nebo právními úpravami, který vede k podobnému výsledku;
 - e) v případě závažné finanční nesrovnalosti.
4. Komise musí ukončit tuto smlouvu o financování nebo účast příjemce s okamžitým účinkem nebo požádat příjemce, aby ukončil účast některého z jeho členů ode dne obdržení doporučeného dopisu s doručenkou zaslání Komisi, nebo v případě člena, daným příjemcem, v souladu s odst. 6 třetím pododstavcem tohoto článku, pokud účastník uvedl nesprávné informace, u nichž je dána jeho odpovědnost, nebo pokud vědomě zamlčel informace s cílem získat finanční příspěvek Společenství nebo jakoukoliv jinou výhodu stanovenou smlouvou o financování. [...]

Článek II.13 Způsobilé náklady – Obecné zásady

1. Způsobilými náklady jsou náklady uvedené v člancích 14 a 15 této přílohy. Musí splňovat následující podmínky:
 - musí být nezbytné pro projekt;
 - musí být vynaloženy během doby trvání projektu;
 - musí být určeny v souladu s účetní zásadou historických nákladů a s obvyklými interními pravidly účastníka, s výhradou, že jsou považovány za přijatelné Komisí;
 - musí být zapsány v účetnictví nejpozději vypracování konečné účetní závěrky nebo v daňových dokladech nebo případně nejpozději ke dni vydání osvědčení o auditu uvedeného v článku 4.2.c této přílohy, přičemž přednost má první z obou uvedených lhůt; a
- musí vylučovat jakoukoliv marži. [...]
4. Nezpůsobilými jsou zejména následující náklady: [...]
 - nikoliv nezbytné výdaje nebo neuvážené výdaje; [...]
 - náklady na zábavu nebo na ubytování, s výjimkou těch, které jsou rozumné a byly akceptovány Komisí jako absolutně nezbytné pro provedení finanční smlouvy.

Článek II.14 Přímé náklady

1. Zaměstnanci Pokud jde o náklady na zaměstnance:
 - a) na smlouvu o financování lze započíst pouze náklady na skutečně odpracované hodiny osobami vykonávajícími bezprostředně práci na řízení projektu nebo technickou práci spadající pod projekt. Tyto osoby musí:
 - být zaměstnány přímo účastníkem při dodržení vnitrostátních právních předpisů;
 - být pouze pod dohledem účastníka a
 - být odměňovány v souladu s obvyklou praxí účastníka, s výhradou, že jsou Komisí považovány za přijatelné. Celá pracovní doba započtená na smlouvu o financování musí být zapisována během celé doby trvání projektu a v případě koordinátora nejvýše po dobu dvou měsíců po ukončení projektu; tato doba musí být osvědčena alespoň jednou měsíčně osobou odpovědnou za práci, určenou účastníkem v souladu s článkem 2.2.b této přílohy nebo řádně zmocněným finančním ředitelem účastníka. [...]
4. Cestovní náklady a náklady na pobyt

Na smlouvu o financování lze započíst skutečné cestovní náklady a spojené náklady na pobyt zaměstnanců přidělených na projekt.

[...]

Článek II.16 Odůvodnění nákladů Způsobilé náklady se proplatí, jsou-li účastníkem odůvodněny. Za tímto účelem je účastník povinen uchovávat řádně a v souladu s obvyklými účetními konvencemi v jeho státě sídla účetnictví týkající se projektu a náležitou dokumentu na podporu a podrobné odůvodnění nákladů a času uvedených v jeho účetních písemnostech. Dokumentace musí být přesná, úplná a efektivní.

Článek II.17 Finanční audit

1. Komise nebo jakýkoliv jí oprávněný zástupce bude moci provést audit týkající se účastníka kdykoliv během doby trvání smlouvy o financování a po dobu pěti let od konečné platby příspěvku Společenství, uvedené v článku 3. [...]
2. Komise nebo jakýkoliv oprávněný zástupce bude mít v rozumných časech přístup zejména k zaměstnancům příjemců, kteří jsou spojeni s projektem, k dokumentaci uvedené v článku 16 této přílohy a k informačním datům a zařízením, které budou považovat za relevantní. V tomto rámci budou oprávněni požadovat, aby jim byla data předána ve vhodné formě, aby například ověřili způsobilost nákladů. [...]
4. Na základě závěrů auditu přijme Komise veškerá vhodná opatření, která bude považovat za užitečná, včetně vymáhání všech plateb, které provedla, nebo jejich části. Vymáhání bude prováděno vůči dotčenému příjemci nebo vůči příjemci, jehož člena se týká finanční audit. [...]

Článek II.19 Vrácení Komisi a vymáhání

1. Byla-li částka neoprávněna vyplacena účastníkovi nebo je-li vrácení důvodné na základě ustanovení smlouvy, zavazuje se příjemce vrátit Komisi dotčenou částku za podmínek a ke dni, které stanoví Komise.
 2. Nedojde-li k platbě příjemcem ke dni stanovenému Komisí, z dlužné částky plynou úroky ve výši sazby uvedené v článku 3.6 této přílohy. Úroky z prodlení se použijí ode dne splatnosti do dne, kdy Komise obdrží celkovou částku, která je jí dlužná. [...]
- 12 Poslední dotčená smlouva (dále jen „smlouva CIP“ nebo „smlouva T-Seniority“) byla uzavřena v rámci rámcového programu pro inovace a konkurenceschopnost, zavedeného rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1639/2006/ES ze dne 24. října 2006, kterým se zavádí rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace (2007–2013) (Úř. věst. L 310, s. 15).
- 13 Jedná se o smlouvu č. 224988 „T-Seniority: Expanding the benefits of information society to older people through digital TV channels“, jejíž článek 3 stanovil dobu trvání projektu na 24 měsíců od 1. července 2008 a jejíž článek 5 stanovil maximální finanční příspěvek Společenství na 2 669 999 eur, z nichž 72 562,50 bylo určeno žalobkyni.
- 14 Všeobecné podmínky smlouvy CIP (dále jen „podmínky CIP“) stanovily zejména následující:

„Článek II.1 Definice [...] ‚příjemcem‘ se rozumí právnická osoba účastnící se této smlouvy o financování uzavřené se Společenstvím. [...] ‚způsobilými náklady‘ se rozumí náklady uvedené v člancích II.21 a II.22 při dodržování podmínek stanovených v člancích II.20 a II.23. [...]

„nesrovnalostí“ se rozumí jakékoli porušení práva Společenství nebo ustanovení této smlouvy o financování vyplývající z jednání nebo opomenutí jednoho či několika příjemců, které poškozuje nebo může poškodit rozpočet Společenství. [...]

Článek II.5 Schválení zpráv a očekávaných výsledků; doby splatnosti

1. Na konci každého referenčního období Komise zhodnotí projektové zprávy a očekávané výsledky, stanovené přílohou I a provede odpovídající platby ve lhůtě 105 dnů od jejich obdržení, ledaže došlo k pozastavení lhůty, platby nebo projektu. Komisi mohou být nápomocni externí odborníci při analýze a hodnocení zpráv a očekávaných výsledků.
2. Platby budou provedeny poté, co Komise schválila zprávy nebo očekávané výsledky. Nedostatek odpovědi Komise ve stanovené lhůtě neznamená schválení. Komise bude moci odmítnout zprávy a očekávané výsledky i po uplynutí splatnosti. Schválení zpráv neznamená uznání jejich správnosti nebo pravosti výkazů a informací, které obsahují, a neznamená vynětí z auditu či šetření. [...]

Článek II.10 Ukončení smlouvy o financování nebo účasti příjemce [...]

2. Komise nebude bránit:
 - a) ukončení smlouvy o financování na základě písemné žádosti koordinátora jednajícího ve shodě se všemi ostatními příjemci z důvodů uvedených v odstavci 1 tohoto článku;
 - b) aby příjemce odstoupil z projektu, ledaže by se toto odstoupení podstatně dotklo realizace projektu. Ukončení smlouvy o financování nebo odstoupení příjemce nabývá účinnosti:
 - k datu schvalovacího dopisu Komise, předaného doporučeným dopisem s doručenkou;
 - pokud se Komise písemně nevyjádří, nejpozději měsíc po obdržení oznámení o ukončení zaslaného dotčenými stranami.
3. Komise může ukončit tuto smlouvu o financování nebo účast příjemce s okamžitým účinkem ode dne obdržení doporučeného dopisu s doručenkou zaslaného Komisi, pokud: [...]
- f) v případě závazné finanční nesrovnalosti nebo podvodu spáchaného příjemcem. [...]

Článek II.11 Finanční a jiné důsledky ukončení [...]

3. V případě ukončení se platby ze strany Komise omezí na vynaložené způsobilé náklady, schválené do nabytí účinnosti ukončení, jakož i na jakýkoliv oprávněný závazek vzniklý před tímto datem, který nelze zrušit.
4. Odchylně od předchozího odstavce:
 - v případě ukončení v souladu s čl. II.10 odst. 2 prvním pododstavcem písm. b) nebo odst. 3 písm. b), c), e), f) nebo g) může Komise požadovat vrácení celého finančního příspěvku Společenství nebo jeho částí vzhledem k povaze a výsledkům odpracované práce, jakož i její užitečnosti pro Společenství v rámci tohoto programu; [...]
7. Komise bude moci vykonávat všechna svá práva, která jí přiznává tato smlouva o financování ke schválení nebo odmítnutí zpráv nebo očekávaných výsledků, ke schválení, snížení nebo zamítnutí žádostí o platby a k provedení auditu nebo technického hodnocení.

8. Bez ohledu na ukončení smlouvy o financování nebo účasti příjemce se nadále použijí ustanovení částí B a D přílohy II i po ukončení smlouvy o financování nebo ukončení účasti příjemce. Všechna ostatní ustanovení této smlouvy o financování, která výslovně stanoví, že se použijí i po ukončení, se nadále rovněž použijí po dobu stanovenou těmito ustanoveními. [...]

Článek II.20 Způsobilé náklady – obecné zásady

1. Způsobilými náklady jsou náklady uvedené v člácích II. 21 a II. 22. Musí splňovat následující podmínky: – [...]
- musí být nezbytné pro realizaci projektu;
 - musí být příjemcem skutečně vynaloženy;
 - musí být určitelné a ověřitelné, být zaznamenány v účetnictví příjemce a stanoveny v souladu s účetními zásadami použitelnými v zemi usazení příjemce a v souladu s postupy pro stanovení obvyklých nákladů příjemce; interní účetní postupy a interní postupy pro audit příjemce musí umožňovat přímou souvislost mezi náklady a fakturami vykázanými za projekt a odpovídajícími finančními doklady a přílohami;
 - musí být v souladu s požadavky použitelných daňových a sociálních právních předpisů;
 - musí být přiměřené a odůvodněné a odpovídat požadavkům řádného finančního řízení, zejména pokud jde o hospodárnost a efektivitu; a
 - musí být vynaloženy v průběhu doby trvání projektu. [...]
2. Nezpůsobilými náklady jsou zejména následující náklady: [...]
- nikoliv nezbytné výdaje nebo neuvážené výdaje; [...]
 - všechny náklady vynaložené nebo proplacené za jiný projekt Společenství, mezinárodní nebo vnitrostátní projekt. [...]

Článek II.23 Odůvodnění nákladů Způsobilé náklady se proplatí, jsou-li příjemcem odůvodněny. Za tímto účelem je účastník povinen uchovávat řádně a v souladu s obvyklými účetními konvencemi v jeho státě sídla účetnictví týkající se projektu a náležitou dokumentaci na podporu a podrobné odůvodnění nákladů a doby uvedených v jeho účetních písemnostech. Toto účetnictví musí být uchováno alespoň po dobu pěti let ode dne konečné platby. Veškerá pracovní doba započtená na smlouvu o financování musí být zapisována během celé doby trvání projektu a nejvýše po dobu dvou měsíců od ukončení projektu; tato doba musí být osvědčena alespoň jednou měsíčně osobou odpovědnou za práci určenou účastníkem v souladu s článkem II.3.b nebo řádně zmocněným finančním ředitelem účastníka. Tato dokumentace musí být přesná, úplná a efektivní. [...]

Článek II.26 Platební podmínky [...]

6. Jakákoliv platba může být předmětem auditu nebo přezkumu a bude moci být upravena nebo vrácena v závislosti na výsledcích auditu nebo přezkumu. [...]

Článek II.28 Finanční audit

1. Komise bude moci provést audit týkající se příjemce kdykoliv během realizace projektu a po dobu pěti let od konečné platby. Má se za to, že audit vůči příjemci byl zahájen v den obdržení doporučeného dopisu s doručenkou příjemcem zasláného v tomto ohledu Komisí. Audit mohou provést externí auditoři nebo vlastní útvary Komise, včetně OLAF. Audit bude probíhat v souladu se zásadou důvěrnosti.
2. Příjemci poskytnou Komisi přímo k dispozici všechny informace a podrobné údaje požadované Komisí nebo jím jakýmkoliv zmocněným zástupcem za účelem ověření, že je smlouva o financování řádně spravována, že je plněna v souladu s jejími ustanoveními a že náklady byly odpovídajícím způsobem naúčtovány.
3. Příjemci zajistí, aby Komise nebo jakýkoliv externí subjekt zmocněný Komisí mohly kdykoliv v rozumných časech provést kontrolu na místě zejména v kancelářích příjemců, zaměstnanců příjemců, kteří jsou spojeni s projektem, dokumentace uvedené v článku II. 23 této přílohy a nutné pro provedení auditu, včetně informací o individuálních odměnách osob zapojených do projektu, účetních údajích, informačních datech a zařízení. V tomto rámci budou Komise nebo jakýkoliv externí jí zmocněný subjekt oprávněny požadovat, aby jim byla data předána ve vhodné formě, aby například ověřili způsobilost nákladů. [...]
5. Na základě závěrů auditu přijme Komise veškerá vhodná opatření, která bude považovat za užitečná, včetně vymáhání všech plateb, které provedla, nebo jejich části, a uložení jakékoliv použitelné sankce. [...]

Článek II.30 Vrácení Komisi a vymáhání

1. Musí-li být částka vyplacená Komisí koordinátorovi jakožto příjemci všech plateb vrácena na základě ustanovení této smlouvy o financování, zavazuje se dotčený příjemce vrátit Komisi dotčenou částku za podmínek a ke dni, které stanoví Komise.
 2. Nebyla-li povinnost zaplatit dlužnou částku splněna ke dni stanovenému Komisí, z dlužné částky plynou úroky ve výši sazby uvedené v článku II.5 (5). Úroky z prodlení narůstají ode dne splatnosti do dne, kdy Komise obdrží celkovou částku, která je jí dlužná. [...]
 4. Příjemci souhlasí s tím, že podle článku 256 Smlouvy o založení Evropského společenství může Komise přijmout rozhodnutí ukládající peněžitou povinnost jiným osobám než státům, jež je podkladem pro výkon rozhodnutí.“
- 15 Pokud jde o právo použitelné na dotčené smlouvy, článek 12 smluv FP6 stanoví, že „[t]ato smlouva se řídí belgickým právem“.
- 16 Stejně tak, čl. 5 odst. 1 smluv eTEN stanoví, že „[t]ato dotační úmluva se řídí belgickým právem“.
- 17 Článek 10 první pododstavec smlouvy CIP stanoví, že „tato smlouva o financování se řídí svými vlastními ustanoveními, relevantními akty Společenství týkajícími se [CIP], finančním nařízením o souhrnném rozpočtu Evropských společenství, jakož i jeho prováděcími předpisy, ostatními ustanoveními práva Společenství a podpůrně belgickým právem“.
- 18 Pokud jde o soudní pravomoc, článek 13 smluv FP6 obsahuje rozhodčí doložku, podle které má pravomoc rozhodovat spory mezi Společenstvím a smluvními stranami týkající se platnosti, použití nebo výkladu těchto smluv Tribunál nebo Soudní dvůr.

19 Totéž platí pro čl. 5 odst. 2 smluv eTEN, jakož i čl. 10 třetí pododstavec smlouvy CIP.

B – Plnění dotčených smluv a audit

20 Ve dnech 8. až 12. února 2010 provedla Komise v prostorách žalobkyně finanční audit týkající se dotčených smluv.

21 Před provedením tohoto auditu Komise v případě některých z dotčených smluv již žalobkyni vyplatila poslední splátku finančního příspěvku Společenství.

22 Jedná se zaprvé o tři smlouvy upravené podmínkami FP6, a sice smlouvy Access-eGOV, eABILITIES a Emerge, u kterých došlo k úhradě poslední splátky finančního příspěvku Společenství dne 15. prosince, 30. září a dne 30. října 2009. Splnění těchto třech smluv žalobkyní bylo s konečnou platností schváleno Komisí dne 13. července 2009, 17. března 2009 a dne 15. května 2010.

23 Jedná se zadruhé o smlouvy upravené podmínkami eTEN, a sice smlouvy Navigabile a Euridice, u kterých došlo k platbě dne 28. ledna 2009 a 28. prosince 2007. Splnění obou těchto smluv žalobkyní bylo s konečnou platností schváleno Komisí dne 8. prosince 2008 a dne 27. března 2007.

24 Ke dni auditu byly ostatní dotčené smlouvy v různé fázi plnění.

25 Pokud jde o smlouvu upravenou podmínkami CIP, a sice smlouvu T-Seniority, Komise zaplatila dne 23. února 2009 žalobkyni prostřednictvím koordinátora projektu první část finančního příspěvku Společenství ve výši 43 934,90 eur. Dopisem ze dne 1. března 2010 žalobkyně informovala koordinátora projektu T-Seniority, že s účinností od tohoto data vystupuje z konsorcia.

26 Pokud jde o tři ostatní smlouvy upravené podmínkami FP6, a sice smlouvy Ask-It, EU4ALL a Enable, situace byla následující.

27 V rámci smlouvy Ask-It Komise zaplatila první čtyři splátky finančního příspěvku Společenství určeného žalobkyni, přičemž k poslední platbě došlo dne 27. května 2008. Poslední část uvedeného příspěvku nebyla dosud vyplacena. Konsorcium zaslalo Komisi poslední očekávané výsledky dne 21. července 2009.

28 V rámci smlouvy EU4ALL Komise zaplatila žalobkyni první dvě části finančního příspěvku Společenství dne 4. dubna 2007 a 19. ledna 2009. V návaznosti na přezkum zpráv předložených konsorciem v rámci třetího referenčního období projektu Komise zaslala koordinátorovi tohoto projektu dopis ze dne 13. ledna 2010, ve kterém uvedla, že tyto zprávy schvaluje za podmínky, že konsorcium předloží plán realizace programu pro následující období, který bude obsahovat řadu změn týkajících se plnění a úkolů, které je třeba provést. Komise rovněž stanovila lhůtu jednoho měsíce k tomu, aby konsorcium zohlednilo její doporučení a předložilo nový plán realizace.

29 Poté Komise dopisem ze dne 29. března 2010 poskytla v rámci smlouvy EU4ALL novou lhůtu jednoho měsíce k tomu, aby konsorcium zohlednilo dodatečná doporučení po předložení nových dokumentů a předložilo nový plán realizace, který by zohledňoval uvedená doporučení.

30 Po předložení nových dokumentů konsorciem v rámci smlouvy EU4ALL Komise sdělila konsorciu v dopise ze dne 9. června 2010, že s výhradou předložení doplňujících dokumentů do konce měsíce června 2010 má za to, že konsorcium plní projekt uspokojivým způsobem.

31 Dopisem ze dne 4. srpna 2010 žalobkyně připomněla Komisi, že i přes předložení doplňujících dokumentů požadovaných Komisí v jejím dopise ze dne 9. června 2010 koordinátorem projektu, Komise neprovedla žádnou platbu. Vzhledem k tomu, že tato situace znemožňovala plnění projektu

stanoveného smlouvou EU4ALL z důvodu nedostatku finančních prostředků, sdělila Komisi, že počínaje datem odeslání tohoto dopisu přerušuje jakékoliv plnění a realizaci projektu do doby, než Komise splní své smluvní povinnosti, aniž by tím byla dotčena práva, která jí přiznává smlouva, a vznik jakékoliv další škody.

- 32 Dopisem ze dne 25. srpna 2010 Komise informovala žalobkyni, že pozastavila platbu finančního příspěvku Společenství odpovídající poslednímu referenčnímu období v rámci smlouvy EU4ALL na základě čl. II.28 odst. 8 třetího pododstavce podmínek FP6.
- 33 V rámci smlouvy Enable zaplatila Komise žalobkyni prvních šest splátek finančního příspěvku Společenství, který jí byl určen, přičemž poslední platba byla provedena dne 7. června 2009.
- 34 Poté žalobkyně informovala Komisi dopisem ze dne 16. července 2010, že z důvodu nezaplacení ze strany Komise nebyla schopna pokračovat v plnění projektu upraveného smlouvou Enable z důvodu nedostatku finančních prostředků. Rovněž Komisi sdělila, že počínaje dnem odeslání tohoto dopisu přerušuje jakékoliv plnění a realizaci projektu do doby, než Komise splní své smluvní povinnosti, aniž by tím byla dotčena práva, která jí přiznává smlouva, a vznik jakékoliv další škody. Dne 15. října 2010 nicméně předložila Komisi svou poslední finanční zprávu týkající se tohoto projektu.
- 35 Dne 28. června 2010 Komise zaslala žalobkyni prozatímní zprávu o auditu týkající se plnění dotčených smluv. Žalobkyně předala Komise své vyjádření k uvedené zprávě dne 30. září 2010.
- 36 Dopisem ze dne 22. prosince 2010 Komise informovala žalobkyni, že přijala konečnou zprávu o auditu, připojenou k uvedenému dopisu, jejíž závěry schválila.
- 37 V konečné zprávě o auditu připojené k dopisu Komise ze dne 22. prosince 2010 bylo konstatováno následující:
- během několik let po sobě žalobkyně neúčtovala zejména o svých přesných příjmech ve svém účetnictví a ve svých archívech v rozporu s relevantními ustanoveními řeckého zákona; z toho vyplývá, že její účetní záznamy nejsou důvěryhodné a že nelze provést žádné přímé srovnání mezi výdaji a příjmy týkajícími se plnění programů a celkovou situací jejího účetnictví;
 - významné procento pracovních výkazů zaměstnanců obsahovalo systematicky ručně psané opravy, které byly učiněny zpětně programovým ředitelem bez souhlasu zaměstnanců, což mělo významné důsledky na vykázanou pracovní dobu a vyvolalo pochybnosti ohledně zaznamenávání pracovní doby;
 - pracovní výkazy programového ředitele uváděly neodůvodněný počet hodin práce, které v sobě zahrnovaly hodiny věnované jiným profesním činnostem;
 - žalobkyně nepravdivě vykazala, že se programový ředitel nepodílel na plnění smlouvy ETSI STF 333 financované Komisí;
 - odůvodnění cestovních nákladů neposkytovalo důvěryhodný a objektivní obrázek o podmínkách a činnostech vykonávaných v rámci těchto cest, jelikož většina těchto cest nebyla přímo spojena s dotčenými programy.
- 38 Zpráva o auditu dospěla k závěru, že z toho důvodu bylo třeba se domnívat, že veškeré výdaje vynaložené žalobkyní v průběhu plnění smluv Access-eGOV, eABILITIES, Ask-It, EU4ALL, Emerge a Enable, jakož i Navigabile, Euridice a T-Seniority nebyly způsobilé a že bylo třeba, aby žalobkyně vrátila všechny jí zaplacené relevantní částky.

- 39 Zpráva o auditu rovněž doporučovala s ohledem na závažnost zjištěných protiprávních jednání ukončit všechny běžící smlouvy uzavřené žalobkyní s Komisí v souladu s články II.16.2 podmínek FP6, II.7.3 (závažná finanční nesrovnalost) a II.7.4 (nepravdivé výkazy) podmínek eTEN, a II.10.3 (porušení smlouvy a nepředložení informací) podmínek CIP.
- 40 V dopise ze dne 22. prosince 2010 Komise rovněž uvedla částku, kterou je třeba vrátit za všechny dotčené smlouvy a která dosahovala celkově 951 029,21 eur ve formě následující tabulky:

Smlouva	Vykázané náklady (A)	Náklady schválené PO (B)	Způsobilé náklady (C)	Hrubá oprava ve srovnání se způsobilými náklady (C-B)
027020 Access-eGOV	157 438,84	157 438,84	0,00	- 157 438,84
034778 EU4ALL	115 044,16	115 044,16	0,00	- 115 044,16
035242 eABILITIES	95 287,40	95 287,40	0,00	- 95 287,40
045056 Emerge	112 308,44	112 308,44	0,00	- 112 308,44
045563 Enable	118 588,01	104 503,61	0,00	- 104 503,61
511298 Ask-It	187 120,70	184 803,16	0,00	- 184 803,16
029255 Navigabile	61 004,83	62 129,50	0,00	- 62 129,50
517506 Euridice	56 798,04	56 472,10	0,00	- 56 472,10
224988 T-Seniority	63 042	63 042	0,00	- 63 042

- 41 Komise v tomto ohledu upřesnila, že opravy, které byly nezbytné s ohledem na zaplacení nezpůsobilých částek ve prospěch žalobkyně, by se mohly dotknout budoucích plateb z titulu dotčených smluv nebo mít formu inkasního příkazu.

- 42 V témže dopise Komise informovala mimoto žalobkyni, že kromě provedení těchto oprav její útvary mohly stanovit výši smluvní pokuty dlužné Evropské unii v souladu s článkem II.30 podmínek FP6 a případně vystavit inkasní příkaz týkající se této pokuty.
- 43 Dne 4. února 2011 byl programový ředitel vyslechnut zaměstnanci Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) ohledně realizace projektů, které byly předmětem dotčených smluv, a jeho účasti na těchto projektech.
- 44 Dopisem ze dne 21. března 2011 zaslaným žalobkyni Komise žalobkyni sdělila, že částky, které jí byly neoprávněně zaplacený, byly následující:

	Projekty		Způsobilý náklad/financování podle zprávy o auditu	Neoprávněně vyplacená částka
FP6	027020	Access-e-Gov	0,00 €	- 157 438,73 €
FP6	035242	eABILITIES	0,00 €	- 95 201,60 €
FP6	045563	Enable	0,00 €	- 81 456,96 €
FP6	511298	Ask-It	0,00 €	- 164 988,82 €
FP6	034778	EU4ALL	0,00 €	- 125 580,45 €
FP6	045056	Emerge	0,00 €	- 187 248,39 €
ETEN	029255	Navigabile	0,00 €	- 62 129,50 €
ETEN	517506	Euridice	0,00 €	- 55 750 €
CIP	224988	T-Seniority	0,00 €	- 43 966 €
				- 643 782,81 €

- 45 Komise rovněž informovala žalobkyni, že pokud žalobkyně k tomuto nepředloží připomínky do 15 dnů od obdržení tohoto dopisu, budou její útvary pokračovat ve vymáhání částky 643 782,81 eur a že obdrží oznámení o dluhu za každý projekt obsahující pokyny, jak částky vrátit Komisi ve stanovené lhůtě. Rovněž žalobkyni upřesnila, že pokud dané částky nevrátí ve lhůtě stanovené v oznámení o dluhu, částka, kterou bude třeba vrátit, se zvýší o úroky se sazbou stanovenou v uvedeném oznámení o dluhu. Dodala, že pokud nebude vrácena celková částka, případně včetně úroků, bude předmětem buď nuceného výkonu rozhodnutí, nebo kompenzace s jí případně dlužnými částkami. Nakonec uvedla, že kromě příkazu k úhradě stanovil příslušný útvar rovněž částku smluvní pokuty dlužné žalobkyni na základě článku II.30 podmínek FP6.
- 46 Dopisem ze dne 1. dubna 2011 Komise předala žalobkyni „opravenou tabulku“ částek, které jí byly neoprávněně vyplaceny. Z uvedené tabulky vyplývalo, že celková částka, kterou je třeba vrátit, činí 999 366,40 eur a nikoliv 643 782,81 eur.
- 47 Dopisem ze dne 4. dubna 2011 Komise sdělila žalobkyni, že se s ohledem na výsledky auditu domnívá, že žalobkyně uvedla nepravdivé informace a dopustila se nesrovnalostí podle článku II.1.11 podmínek FP6, článku II.1.32 podmínek eTEN a článku II.1 podmínek CIP. Informovala žalobkyni rovněž o tom, že tato porušila ustanovení dotčených smluv týkající se způsobilosti nákladů a že tato porušení, jakož

i nepravdivé výkazy měly za cíl obdržet neoprávněný příspěvek Unie. Proto informovala žalobkyni o svém rozhodnutí ukončit účast žalobkyně na smlouvách Ask-It, EU4ALL, Emerge a Enable na základě článku II.16.2 podmínek FP6 obdržením tohoto dopisu. Požádala rovněž žalobkyni, aby jí do 30 dnů od obdržení tohoto dopisu předala všechny zprávy a dokumenty, které je povinna jí předat v rámci smlouvy Enable týkající se k tomuto dni uskutečněných prací v souladu s článkem II.7 podmínek FP6. Upozornila rovněž žalobkyni na skutečnost, že s ohledem na konečné výsledky auditu bylo nepravděpodobné, že by výdaje předložené žalobkyní za období, na která se nevztahoval audit, byly považovány za způsobilé.

- 48 Dne 29. dubna 2011 Komise vydala devět oznámení o dluhu, která uváděla částku, kterou bylo třeba vrátit za každou dotčenou smlouvu, o celkové výši 999 213,45 eur. Tato oznámení o dluhu stanovila pro žalobkyni lhůtu pro vrácení dlužných částek 45 dnů se splatností 14. června 2011, po které budou tyto částky zvýšeny o úroky z prodlení stanovené v dotčených smlouvách ve výši sazby Evropské centrální banky, zvýšené o 3,5 bodů.
- 49 Téhož dne Komise informovala žalobkyni dopisem, že celková částka odškodnění, k němuž je povinna na základě smluv uzavřených v rámci FP6 činila 70 471,47 eur. Uvedla rovněž, že částka získaná na základě vzorce stanoveného v článku II.30 všeobecných podmínek těchto smluv byla snížena, aby byly zohledněny požadavky přiměřenosti, na 10 % výše dotace vyplacené před auditem.

50 V tomto ohledu Komise připojila následující tabulku:

Projekt		Zaplacené období, které bylo předmětem auditu	Financování žádané před auditem	Nadměrný výkaz %	Limit výše náhrady škody ¹
027020	Access-e-Gov	1 to 3	157 438,84 €	100 %	15 743,87 €
035242	eABILITIES	1 to 2	95 287,40 €	100 %	9 520,16 € *
045563	Enable	1 to 2	59 732,95 €	100 %	5 973,30 €
511298	Ask-It	1 to 3	171 434,65 €	100 %	16 498,88 € *
034778	EU4ALL	1 to 2	115 044,16 €	100 %	11 504,42 €
045056	Emerge	1 to 2	112 308,44 €	100 %	11 230,84 €
					70 471,47 €

¹ * Výše omezená na 10 % finančního příspěvku vyplaceného finančním koordinátorem projektů (95 201,60 € u eABILITIES a 164 988,02 € u Ask-It)

51 V témže dopise Komise rovněž uvedla, že v případě neobdržení připomínek žalobkyně do 30 dnů od obdržení tohoto dopisu bude vydáno oznámení o dluhu na částku 70 471,47 eur v souladu s článkem II.31 podmínek FP6. Mimoto upřesnila, že pokud nebude dlužná částka uhrazena ve lhůtě stanovené v oznámení o dluhu, tato částka bude navýšena o úroky z prodlení ve výši sazby uvedené v daném oznámení o dluhu.

52 Dne 20. června 2011 Komise vydala šest oznámení o dluhu na základě smluv uzavřených mezi Společenstvím a žalobkyní pro projekty Access-eGOV, eABILITIES, Ask-It, EU4ALL, Emerge a Enable, které stanovily částky dlužné žalobkyní na základě smluvních pokut na základě článku II.30 podmínek FP6 na celkovou částku 70 471,47 eur. Lhůta stanovená Komisí žalobkyni pro platbu dotčených částek byla stanovena do 4. srpna 2011.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

53 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 31. ledna 2011 podala žalobkyně tuto žalobu.

54 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 13. května 2011 podala Komise žalobní odpověď obsahující vzájemný návrh.

- 55 Podáními došlými kanceláři Tribunálu podala žalobkyně dne 17. srpna 2011 repliku a Komise podala dne 14. listopadu 2011 dupliku.
- 56 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- „určil, že neporušila články II.16.2 podmínek FP6, II.7.3 (závažná finanční nesrovnalost) a II.7.4 (nepravdivé výkazy) podmínek eTEN, a II.10.3 (porušení smlouvy a nepředložení informací) podmínek CIP“;
 - „určil, že zpochybněním způsobilosti jejích výdajů Komise porušila dotčené smlouvy“;
 - určil, že výdaje ve výši 932 362,44 eur, které předložila Komisi v rámci smluv Access-eGOV, eABILITIES, Ask-It, EU4ALL, Emerge a Enable, jakož i Navigabile, Euridice et T-Seniority, jsou způsobilé a že není povinna vrátit částky vyplacené Komisí;
 - „určil, že prodlení Komise při platbě posledních částek dotace týkajících se smluv EU4ALL, Ask-It a Enable představuje porušení smluvních povinností Komise“;
 - určil, že Komise je povinna žalobkyni zaplatit částku 52 584,05 eur, zvýšenou o úroky od doručení této žaloby za výdaje, které musela vynaložit v rámci smlouvy EU4ALL;
 - určil, že Komise je povinna žalobkyni zaplatit částku 20 678,61 eur, zvýšenou o úroky od doručení této žaloby za výdaje, které musela vynaložit v rámci smlouvy Ask-It;
 - určil, že Komise je povinna žalobkyni zaplatit částku 11 693,05 eur, zvýšenou o úroky od doručení této žaloby, za výdaje, které musela vynaložit v rámci smlouvy Enable;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 57 V replice žalobkyně vzala zpět čtvrtý bod návrhových žádání v části, která se týká smlouvy Enable, a sedmý bod návrhových žádání. Mimoto navrhla, aby Tribunál:
- primárně odmítl vzájemný návrh Komise jako nepřípustný;
 - podpůrně zamítl vzájemný návrh Komise jako neopodstatněný.
- 58 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- v rámci rozhodnutí o vzájemném návrhu uložil žalobkyni povinnost zaplatit jí částky uvedené v oznámeních o dluhu o celkové výši 999 213,45 eur, zvýšené o úroky od 15. června 2011 ve výši sazby ECB, zvýšené o 3,5 bodu, odpovídající vrácení finančních příspěvků, které jí byly vyplaceny, jakož i částku 70 471,47 eur, zvýšenou o úroky od uplynutí splatnosti stanovené v relevantním oznámení o dluhu ve výše uvedené sazbě, která odpovídá smluvní pokutě dlužné na základě smluv FP6;
 - zamítl žalobu žalobkyně;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 59 V duplice Komise upřesnila, že částka 70 471,47 eur odpovídající smluvní pokutě dlužné na základě smluv FP6 musí být zvýšena o úroky ve výši sazby ECB, zvýšené o 3,5 bodu od 5. srpna 2011.

- 60 Na základě zprávy soudce zpravodaje Tribunál (první senát) rozhodl o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jeho jednacího řádu vyzval žalobkyni, aby jednak předložila několik dokumentů a jednak, aby odpověděla písemně na otázky. Žalobkyně této výzvě vyhověla ve stanovené lhůtě.
- 61 Při jednání konaném dne 4. července 2013 účastnice řízení přednesly své řeči a své odpovědi na otázky položené Tribunálem.

Právní otázky

- 62 Úvodem je třeba připomenout, že podle článku 272 SFEU má Soudní dvůr pravomoc rozhodovat na základě rozhodčí doložky obsažené ve veřejnoprávní nebo v soukromoprávní smlouvě uzavřené Unii nebo jejím jménem. V souladu s čl. 256 odst. 1 SFEU je Tribunál příslušný rozhodovat v prvním stupni ve věcech uvedených v článku 272.
- 63 V projednávané věci má v souladu s článkem 13 smluv FP6, čl. 5 odst. 2 smluv eTEN, jakož i čl. 10 třetím pododstavcem smlouvy CIP pravomoc rozhodovat spory mezi Společenstvím a smluvními stranami týkající se platnosti, výkladu nebo použití těchto smluv Tribunál.

A – K rozsahu sporu

- 64 Je třeba upřesnit, že spor mezi účastnicemi řízení se týká dvou odlišných aspektů jejich smluvních vztahů.
- 65 Zprvce si účastnice řízení odporují ohledně způsobilosti výdajů předložených žalobkyní Komisi v rámci dotčených smluv, jakož i ohledně navazujících povinností vrátit všechny částky, které byly vyplaceny žalobkyni z titulu uvedených výdajů, a zaplatit smluvní pokuty.
- 66 Třetím bodem návrhových žádání se totiž žalobkyně domáhá, aby Tribunál v podstatě určil, že výdaje, které předložila Komisi v rámci dotčených smluv, jsou způsobilé, a že tedy není povinna vrátit Komisi částky, které jí Komise vyplatila v rámci uvedených smluv.
- 67 Je třeba rovněž uvést, že v replice žalobkyně navrhuje zamítnout vzájemná návrhová žádání Komise, kterými se Komise domáhá, aby byla žalobkyni uložena povinnost zaplatit částky uvedené v oznámeních o dluhu ze dne 29. dubna a 20. června 2011, zvýšené o úroky stanovené uvedenými oznámeními.
- 68 Zadruhé je mezi účastnicemi řízení rovněž spor ohledně povinnosti Komise vyplatit poslední částky stanovené v rámci smluv EU4ALL a Ask-It.
- 69 Pátým a šestým bodem svých návrhových žádání se totiž žalobkyně domáhá, aby Tribunál určil, že je Komise povinna žalobkyni zaplatit částku 52 584,05 eur, zvýšenou o úroky, za výdaje předložené v rámci smlouvy EU4ALL, jakož i částku 20 678,61 eur, rovněž zvýšenou o úroky, za výdaje, předložené v rámci smlouvy Ask-It, proti čemuž se Komise brání a navrhuje, aby Tribunál žalobu zamítl
- 70 Kromě toho prvním a druhým bodem návrhových žádání se žalobkyně v podstatě domáhá, aby Tribunál určil, že na rozdíl od toho, co jí vytýká Komise, neporušila smluvní povinnosti vyplývající z článků II.16.2 podmínek FP6, II.7.3 a II.7.4 podmínek eTEN, jakož i II.10.3 podmínek CIP, a aby určil, že zpochybněním způsobilosti jejich výdajů Komise porušila smluvní povinnosti.

- 71 Stejně tak čtvrtým bodem návrhových žádání se žalobkyně domáhá, aby Tribunál určil, že prodlení Komise při platbě posledních částek dotace týkajících se smluv EU4ALL a Ask-It představuje porušení smluvních povinností Komise.
- 72 Je přitom třeba konstatovat, že takové návrhy nepředstavují samy o sobě body návrhových žádání jako takové, ale ve skutečnosti se vztahují k argumentům předloženým žalobkyní na podporu žaloby, které budou zkoumány v rámci úvah týkajících se třetího, pátého a šestého bodu návrhových žádání žalobkyně.

B – K právu použitelnému na spor

- 73 Tribunál, kterému mu byl předložen spor na základě rozhodčí doložky na základě článku 272 SFEU, musí tento spor rozhodnout podle vnitrostátního hmotného práva, jímž se řídí daná smlouva (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 18. prosince 1986, Komise v. Zoubek, 426/85, Recueil, s. 4057, bod 4), a sice v projednávaném případě podle belgického práva, kterým se řídí dotčené smlouvy podle článku 12 smluv FP6, čl. 5 odst. 1 smluv eTEN a čl. 10 třetího pododstavce smlouvy CIP.
- 74 V tomto ohledu je třeba upřesnit pravidla upravující plnění smluv v belgickém právu.
- 75 Článek 1134 belgického občanského zákoníku stanoví, že „smlouvy uzavřené v souladu se zákonem mají mezi smluvními stranami sílu zákona“ (první pododstavec) a „je možné je vypovědět po vzájemné dohodě nebo z důvodů, které připouští zákon“ (druhý pododstavec).
- 76 Článek 1134 třetí pododstavec stanoví, že smlouvy musí být plněny v dobré víře. Článek 1135 téhož zákoníku stanoví, že „smlouvy zavazují nejen k tomu, co se v nich výslovně uvádí, ale ke všem důsledkům, které se vzhledem k jejich povaze s nimi pojí podle spravedlnosti, obyčeje nebo zákona“, a tím vyjadřuje i zásadu plnění smluv v dobré víře.
- 77 V případě vzniku sporu souvisejícího s plněním smlouvy se důkazní břemeno řídí ustanoveními článku 1315 belgického občanského zákoníku, který stanoví:

„Ten, kdo se dožaduje splnění určité povinnosti, musí ji prokázat.

Naopak ten, kdo tvrdí, že žádnou povinnost nemá, musí prokázat provedení platby nebo sdělit skutečnost, která způsobila zánik jeho povinnosti.“

- 78 Kromě toho, podle obecně uznávané právní zásady, podle níž každý soud uplatňuje svá procesní pravidla, se soudní pravomoc, jakož i přípustnost návrhových žádání – ať jsou předložena žalobcem, nebo žalovaným – posuzují výhradně na základě unijního práva (v tomto smyslu viz rozsudky Soudního dvora Komise v. Zoubek, bod 73 výše, bod 10, a ze dne 8. dubna 1992, Komise v. Feilhauer, C-209/90, Recueil, s. I-2613, bod 13).
- 79 S přihlédnutím k těmto úvahám bude třeba přezkoumat jednotlivé body návrhových žádání žalobkyně a vzájemná návrhová žádání Komise.

C – K třetímu bodu návrhových žádání žalobkyně

- 80 Na podporu třetího bodu svých návrhových žádání žalobkyně tvrdí, že Komise neprávem odmítla považovat veškeré náklady, o jejichž úhradu žádala, za způsobilé.

81 K prokázání opodstatněnosti tohoto tvrzení žalobkyně uplatňuje dvě skupiny argumentů. První skupina se týká zjištění provedených Komisí v konečné zprávě o auditu, na základě kterých Komise dospěla k závěru o nezpůsobilosti výdajů předložených v rámci dotčených smluv. Druhá skupina se týká kvality a podmínek provedení auditu.

1. Ke zjištění zprávy o auditu odůvodňujícím nezpůsobilost výdajů

82 Žalobkyně předkládá několik argumentů týkajících se zjištění obsažených ve zprávě o auditu, na základě kterých Komise dospěla k závěru o porušení dotčených smluv, a tedy o nezpůsobilosti všech výdajů předložených v rámci uvedených smluv a povinnosti žalobkyně vrátit částky, které jí byly neoprávněně vyplaceny.

83 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu se zásadami připomenutými v bodech 73 až 77 výše jednak z článku II.19 podmínek FP6, článku II.16 podmínek eTEN a článku II.20 podmínek CIP a jednak z článku 1315 belgického občanského zákoníku, použitelného v projednávané věci, vyplývá, že náklady uplatňované žalobkyní lze uhradit pouze za podmínky, že odůvodnila jejich skutečnou existenci, jejich souvislost s dotčenými smlouvami a dodržení ostatních kritérií způsobilosti stanovených těmito smlouvami [v tomto smyslu viz rozsudek Soudu prvního stupně (nyní Tribunálu), ze dne 16. května 2001, *Toditec v. Komise*, T-68/99, Recueil, s. II-1443, body 94 a 95). Pokud jsou taková odůvodnění předložena, je na Komisi, aby prokázala, že je třeba je odmítnout.

a) K vedení účetnictví žalobkyně

84 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že její účetnictví je důvěryhodné, že bylo vedeno v souladu s řeckými právními předpisy použitelnými v projednávané věci a že umožňovalo provést sesouhlasení ve smyslu čl. II.19 odst. 1 písm. d) podmínek FP6, čl. II.20 odst. 1 a článku II.23 podmínek CIP a článku II.16 podmínek e-TEN mezi vykázanými náklady a příjmy získanými v rámci dotčených smluv a její celkovou činností.

85 V tomto ohledu je třeba nejprve uvést, že pokud jde o nesrovnalosti zjištěné v účetnictví žalobkyně, ze zprávy o auditu vyplývá, že v návaznosti na žádost kontrolorů žalobkyně zjistila několik chyb ve svém účetnictví zejména nezapsání dvou plateb ve výši 63 000 eur a 11 000 eur obdržených v rámci projektu Access-eGOV a jiného projektu, který nebyl předmětem auditu.

86 Ze zprávy o auditu rovněž vyplývá, že v návaznosti na jinou žádost kontrolorů směřující k tomu, aby jim žalobkyně poskytla roční účetní rozvahu za všechny kontrolované roky, žalobkyně připomněla, že neměla právní povinnost vyhotovit takovéto dokumenty, ale že tyto dokumenty byly v každém případě k dispozici po krátkém ověření. Toto ověření odhalilo chyby v účetnictví týkající se zapsání některých výdajů. Proto byla žalobkyně požádána o předložení nové verze účetnictví. I přes opravy provedené v účetnictví kontroloři zjistili, že účetní rozvahy, které jim byly předloženy, neumožňovaly srovnat vykázané náklady a platby vyplacené v rámci dotčených projektů a příjmy, jakož i výdaje zapsané v účetnictví žalobkyně. Srovnání mezi výpisy z účtů z konce roku žalobkyně s ročními rozvahami poskytnutými kontrolorům rovněž vedlo ke zjištění významných rozdílů mezi těmito dokumenty. Žalobkyně rovněž poskytla několik týdnů po kontrole na místě rozdílná nová sesouhlasení s cílem prokázat, že účetnictví nebylo věcně nesprávné a že mohlo být stále použito jako důvěryhodný základ umožňující kontrolorům vydat stanovisko o způsobilosti nákladů. Ze zprávy o auditu rovněž vyplývá, že podle kontrolorů jsou všechny tyto chyby způsobeny do značné míry používáním různých účetních zásad v průběhu let. Některé příjmy a výdaje tak byly zapsány ke dni vystavení faktury, zatímco jiné byly zapsány až k datu platby.

- 87 Zpráva o auditu obsahuje mimoto tabulku, ze které vyplývá rozdíl mezi příjmy původně zapsanými do účetnictví žalobkyně a příjmy opravenými o – 20 936,04 eur za rok 2005, o + 74 060,08 eur za rok 2006, o – 300 eur za 2007 a o – 8 034,90 eur za rok 2008. Pokud jde o výdaje, rozdíly byly o – 750,63 eur za rok 2004, o – 175,70 eur za rok 2006 a o – 490,74 eur za rok 2007.
- 88 Rozdíl týkající se příjmů, zjištěný za rok 2006, odpovídá podle zprávy o auditu nezapsání dvou plateb Komise do účetnictví žalobkyně: první ve výši 63 000 eur za projekt Access-eGOV a druhé ve výši 11 000 eur za jiný projekt.
- 89 V tomto ohledu je třeba uvést, že žalobkyně nezpochybňuje existenci rozdílů zjištěných kontrolory mezi výšemi výdajů a příjmy za roky 2004 až 2008 v účetnictví, které původně poskytla kontrolorům, a výšemi výdajů a příjmů opravených po nesrovnalostech zjištěných auditory Komise po kontrole.
- 90 Za účelem posouzení, zda mohou tyto rozdíly zpochybnit způsobilost výdajů předložených žalobkyní v rámci dotčených smluv, je třeba připomenout, že na základě čl. II.19 odst. 1 písm. d) podmínek FP6 způsobilé náklady vynaložené při realizaci projektu „musí být zaznamenány v účetnictví smluvní strany, která je vynaložila, [a] účetní postupy používané k zaznamenání výdajů a příjmů musí dodržovat účetní pravidla státu, v němž má daná smluvní strana sídlo, a umožňovat sesouhlasení vynaložených nákladů a příjmů obdržených při realizaci projektu, jakož i celkového stavu účetnictví týkajícího se celkové obchodní činnosti smluvní strany“.
- 91 Podle článku II.16 podmínek eTEN:
- „Způsobilé náklady se proplatí, jsou-li účastníkem odůvodněny. Za tímto účelem je účastník povinen uchovávat řádně a v souladu s účetními zvyklostmi v jeho státě sídla účetnictví týkající se projektu a náležitou dokumentu na podporu a podrobné odůvodnění nákladů a času uvedených v jeho účetních písemnostech. Dokumentace musí být přesná, úplná a efektivní“.
- 92 Článek II.20 podmínek CIP stanoví, že způsobilé náklady musí být určitelné a ověřitelné, být zapsány v účetnictví příjemce a stanoveny v souladu s účetními zásadami použitelnými v zemi usazení příjemce a v souladu s postupy stanovení obvyklých nákladů příjemce; interní účetní postupy a interní postupy pro audit příjemce musí umožňovat přímou souvislosti mezi náklady a fakturami vykázanými za projekt a odpovídajícími finančními doklady a přílohami“.
- 93 Článek II.23 podmínek CIP mimoto stanoví následující:
- „Způsobilé náklady se proplatí, jsou-li odůvodněny příjemcem. Za tímto účelem je účastník povinen uchovávat řádně a v souladu s účetními zvyklostmi ve státě sídla účetnictví týkající se projektu a náležitou dokumentaci na podporu a podrobné odůvodnění nákladů a času uvedených v jeho účetních písemnostech. Toto účetnictví musí být uchováno alespoň po dobu pěti let ode dne konečné platby. Celá pracovní doba započtená na smlouvu o financování musí být zapisována během celé doby trvání projektu a nejvýše po dobu dvou měsíců od ukončení projektu; tato doba musí být osvědčena alespoň jednou měsíčně osobou odpovědnou za práci určenou účastníkem v souladu s článkem II.3.b nebo řádně zmocněným finančním ředitelem účastníka. Tato dokumentace musí být přesná, úplná a efektivní“.
- 94 Z těchto ustanovení vyplývá, že k tomu, aby byl náklad vynaložený žalobkyní v rámci dotčených smluv považován za způsobilý, musí být zejména zapsán v účetnictví žalobkyně vedeného v souladu s právními předpisy státu, ve kterém má sídlo, a sice v Řecké republice. Mimoto účetnictví žalobkyně musí umožňovat v případě smluv FP6 sesouhlasení výdajů umožňující srovnat přímo vynaložené náklady a příjmy obdržené při realizaci projektu s celkovým stavem účetnictví týkajícím se celkové obchodní činnosti žalobkyně a v rámci smluv eTEN a CIP srovnat přímo tyto náklady s finančními výkazy předloženými Komisí.

95 Pokud jde zaprvé o to, zda žalobkyně v projednávané věci porušila ustanovení řeckého práva použitelného na vedení jejího účetnictví, je třeba uvést, že na straně 19 konečné zprávy o auditu ze dne 22. prosince 2010 kontroloři pouze uvádějí porušení čl. 17 odst. 1 Proedriko diatagma yp'arithmon 186 – kodikas vivlion kai stihion (zákon o knihách a rejstřících Řecké republiky) (dále jen „ZKR“). Nicméně z písemností Komise vyplývá, že Komise mimoto tvrdí, že účetnictví žalobkyně musí být v souladu s čl. 30 odst. 4 ZKR považováno za nesprávné a že musí dojít ke stanovení hospodářských výsledků žalobkyně jiným postupem než na základě účetních dokladů, postupem stanoveným čl. 32 odst. 1 a 2 Nomos yp'arithmon 2238 – Kyrosi tou kodika forologias isodimatos (zákon o dani z příjmu Řecké republiky) (dále jen „ZDP“), jakož i k zaplacení dodatečné daně v souladu s článkem 86 ZKR.

96 V tomto ohledu je třeba uvést, že mezi účastnicemi řízení je nesporné, že žalobkyně spadá do druhé kategorie účetnictví ve smyslu článku 6 ZKR, podle kterého:

„1. Za účelem výkonu svého povolání vede subjekt spadající do druhé kategorie knihu příjmů a výdajů, ve které účtuje v odlišných sloupcích:

- a) druh dokladu, jeho pořadové číslo a datum vystavení nebo přijetí [...]
- b) hrubé příjmy z prodeje zboží [...], poskytování služeb a z ostatních operací,
- c) výdaje na jakoukoliv koupi zboží [...], výdaje týkající se obdržených služeb, paušální náklady a jiné operace [...]

2. Výše každé operace uvedené v předchozím odstavci se uvede ve zvláštních položkách vedené knihy nebo v seznamech podle požadavků zdanění příjmu a DPH. Toto podrobné uvedení lze provést nejpozději do uplynutí lhůty pro podání přiznání k dani z příjmů [...]

97 Žalobkyně nezpochybňuje, že čl. 17 odst. 1 ZKR, nadepsaný „Lhůta pro aktualizaci knih“, stanoví, že „[a]ktualizace knih [...] druhé kategorie se provede do patnáctého dne měsíce následujícího po vystavení nebo přijetí dokladu“.

98 Mezi účastnicemi řízení je mimoto nesporné, že článek 30 ZKR, nadepsaný „Platnost a důkazní síla knih a evidencí“, stanoví:

„1. Aniž by byla dotčena ustanovení následujících odstavců tohoto článku, platnost a důvěryhodnost knih a evidencí spadajících do tohoto zákona nejsou dotčeny zjištěním nesrovnalostí nebo opomenutí v nich, a vedoucí příslušného daňového útvaru je povinen uznat údaje z nich vyplývající při stanovení daňových povinností subjektů. Výše uvedené nesrovnalosti nebo opomenutí jsou postihovány, není-li zvláštní právní úpravou stanoveno jinak, pouze finančními a správními sankcemi přiměřenými jejich druhu a rozsahu v závislosti na výši částek vyplývajících z vedených knih.

2. Knihy a evidence se považují za neúplné nebo nepřesné, což vede v případě potřeby ke stanovení výše zdanitelného plnění jiným postupem, než na základě účetních dokladů, pouze v případech uvedených v odstavcích 3, 4, 6 a 7 níže.

3. Knihy a evidence druhé a třetí kategorie se považují za nedostatečné, je-li splněna některá z níže uvedených podmínek nebo všechny tyto podmínky: daňový poplatník [...] b) vede nebo vystaví nebo uchovává knihy a evidence stanovené tímto zákonem v rozporu s jeho ustanoveními.

[...]

Jednání, nesrovnalosti nebo opomenutí uvedená v tomto odstavci se považují za nedostatek pouze tehdy, pokud nejsou způsobeny na základě omluvitelného omylu nebo omluvitelné nedbalosti nebo pokud objektivně znemožňují, a nikoliv pouze ztěžují, účetní kontrolu daňových povinností.

Případy vztahující se k pochybením zjištěných k vedeným knihám a evidencím, jakož i nemožnost převzít obsah dotčeného optického disku obchodních knih, nepředstavují objektivní nemožnost kontroly, pokud lze relevantní informace nahradit seznamy, elektromagnetickými nosiči nebo jinými podrobnými údaji, poskytnutými daňovému kontrolorovi v jím stanovené lhůtě za podmínky, že jsou údaje natolik jasné, aby umožňovaly účetní šetření a umožňovaly ověřit tyto údaje prostřednictvím knih a evidencí.

Nedostatečný charakter se musí týkat nemožnosti provést zvláštní účetní kontrolu u částek vyšších, než jsou částky obsažené v knihách a rejstřících a musí být odůvodněný.

4. Knihy a evidence druhé a třetí kategorie se považují za nepřesné, pokud je splněna některá z níže uvedených podmínek nebo všechny tyto podmínky:

- a) daňový poplatník nezaúčtuje příjmy nebo výdaje ve svých knihách nebo je zaúčtuje nepřesně nebo zaúčtuje výdaje, které nebyly vynaloženy a pro které nebyl vystaven žádný daňový doklad [...]

K tomu, aby vedly ke stanovení hospodářských výsledků jiným postupem, než na základě účetních dokladů, musí být jednání nebo opomenutí uvedená v tomto odstavci velkého rozsahu a musí mít značný dopad na výsledky nebo objektivně znemožňovat účetní kontrolu daňových povinností, přičemž ustanovení dvou posledních pododstavců odstavce 3 tohoto článku se použijí obdobně na jednání nebo opomenutí uvedená pod písmeny f) a i) tohoto odstavce.

[...] Za nedostatečné nebo nepřesné se nepovažuje: a) zaúčtování příjmu nebo výdaje do jiného období, než je období, do kterého patří [...]"

- 99 Z těchto ustanovení vyplývá, že knihy a evidence druhé kategorie účetnictví ve smyslu článku 6 ZKR lze za určitých podmínek považovat za nedostatečné nebo nepřesné, a tudíž zpochybnit jejich platnost nebo důkazní sílu.
- 100 Knihy a evidence druhé kategorie účetnictví ve smyslu článku 6 ZKR se považují za nedostatečné zejména tehdy, pokud daňový poplatník vede uvedené knihy a evidence způsobem v rozporu s ustanoveními ZKR za podmínky, že nesrovnalosti a opomenutí nejsou způsobeny na základě omluvitelného omylu nebo omluvitelné nedbalosti a že objektivně znemožňují, a nikoliv pouze ztěžují účetní kontrolu. Účetní kontrola není objektivně znemožněna nedostatky vztahujícími se ke knihám a evidencím, pokud lze relevantní informace nahradit seznamy nebo elektromagnetickými nosiči nebo jinými podrobnými údaji, poskytnutými daňovému kontrolorovi v jím stanovené lhůtě za podmínky, že jsou údaje jasné.
- 101 Knihy a evidence druhé kategorie účetnictví ve smyslu článku 6 ZKR se považují za nepřesné zejména tehdy, pokud daňový poplatník nezaúčtuje příjmy nebo výdaje do svých knih nebo je zaúčtuje nepřesně nebo zaúčtuje výdaje, které nebyly vynaloženy a pro které nebyl vystaven žádný daňový doklad. Nicméně, k tomu, aby vedly ke stanovení hospodářských výsledků daňového poplatníka jiným postupem, než na základě účetních dokladů, musí být tato jednání nebo opomenutí velkého rozsahu a musí mít značný dopad na výsledky nebo objektivně znemožňovat účetní kontrolu daňových povinností.
- 102 Mimoto za nedostatečnost nebo nepřesnost se nepovažuje zaúčtování příjmu nebo výdaje do jiného období, než období, do kterého patří.
- 103 Komise ve svých písemnostech tvrdí, že chyby zjištěné kontrolory v účetnictví žalobkyně představují nepřesnosti ve smyslu čl. 30 odst. 4 ZKR.

- 104 Kromě toho Tribunál podotýká, že účastnice řízení se ve svých písemnostech rozsáhle vyjadřují k otázce použitelnosti ustanovení ZDP v projednávané věci, přičemž podstatou této diskuse je, zda se na žalobkyni vůbec mohlo použít stanovení zdanitelného výsledku jiným postupem než na základě účetních dokladů, uvedené v článku 32 ZDP. Ze samotného znění čl. 30 odst. 2 ZKR přitom vyplývá, že nedostatečnou nebo nepřesnou povahu knih a evidencí lze konstatovat bez ohledu na sankci představovanou stanovením zdanitelného výsledku jiným postupem, než na základě účetních dokladů, která z ní může „případně“ vyplývat. Za těchto podmínek se jeví otázka, zda žalobkyně podléhá ustanovením ZDP, v projednávané věci irelevantní pokud jde o kvalifikaci účetnictví žalobkyně jako nepřesného.
- 105 Je tedy třeba přezkoumat výlučně to, zda v projednávané věci chyby zjištěné kontrolory v účetnictví žalobkyně měly za následek nepřesnost uvedeného účetnictví ve smyslu čl. 30 odst. 4 ZDP.
- 106 V tomto ohledu ze zprávy o auditu vyplývá, že významná část chyb zjištěných při kontrole byla způsobena skutečností, že některé výdaje a některé příjmy byly zaznamenány ke dni vystavení nebo ke dni obdržení dokladu, zatímco jiné byly zaznamenány ke dni platby zaplacené nebo přijaté žalobkyní.
- 107 Podle žalobkyně je alternativní používání těchto způsobů záznamu v souladu s řeckým právem a má za následek, že některé příjmy a některé výdaje jsou zaúčtovány v obdobích, do kterých nepatří. Přitom na základě čl. 30 odst. 4 ZKR takové chyby nepředstavují nepřesnosti.
- 108 Je však třeba uvést, že žalobkyně nepochybně, že chyby zjištěné, pokud jde o výši příjmů za rok 2006, byly způsobeny jednoduše nezaznamenáním těchto příjmů, a nikoliv jejich záznamem ke špatnému datu. Je třeba mít přitom za to, že nezaznamenání příjmu představuje nepřesnost ve smyslu čl. 30 odst. 4 ZKR.
- 109 Z toho vyplývá, že podle čl. 30 odst. 1 a 4 ZKR mohla být platnost a důkazní síla účetnictví žalobkyně za rok 2006 Komisí zpochybněna.
- 110 Kromě toho, je třeba rovněž uvést, že žalobkyně výslovně nepochybně zjištění kontrolorů uvedené ve zprávě o auditu, podle kterého představuje aktualizace jejího účetnictví až poté, co zjistili nezaznamenání některých nákladů a některých příjmů, tedy během týdne, během kterého došlo ke kontrole na místě, porušení čl. 17 odst. 1 ZKR, podle kterého byla povinna aktualizovat své účetnictví do patnáctého dne měsíce následujícího po přijetí nebo vystavení relevantního dokladu.
- 111 V tomto ohledu se žalobkyně omezuje na tvrzení, že oběžník vykládající toto ustanovení stanoví, že „[p]okud v průběhu období subjekt obdrží doklady týkající se koupě zboží (faktury) před přijetím uvedeného zboží, neprovede se žádný zápis v účetnictví vedeném subjektem a k zúčtování těchto skutečností dochází v okamžiku přijetí“, aniž by vysvětlovala, jak je tímto odůvodněna skutečnost, že nebyly zaznamenány v jejím účetnictví platby provedené Komisí ve stanovené lhůtě.
- 112 Z toho vyplývá, že během roku 2006 se účetnictví žalobkyně nejevilo být v souladu s použitelnými řeckými právními předpisy.
- 113 Tento závěr nelze zpochybnit čl. 5 odst. 5 Nomos yp'arithmon 2523 – Diikitikes kai pinikes kyrosis sti forologiki nomothesia kai alles diataxeis (zákon č. 2523/97 o správních a trestních sankcích v daňových právních předpisech) dovolávaným žalobkyní, který stanoví, že se pokuta výjimečně neuloží, jsou-li zjištěny nesrovnalosti nebo opomenutí představující formální porušení, která nejsou zahrnuta mezi těmi, které mají dopad na platnost knih a evidencí, způsobují nepřesnost těchto knih a evidencí a neztěžují účetní kontrolu za podmínky, že jsou způsobeny na základě omluvitelného omylu nebo omluvitelného opomenutí, ledaže lze prokázat, že předtím bylo učiněno doporučení ze strany daňového kontrolora nebo daňového orgánu ohledně řádného použití ustanovení ZKR. Chyby zjištěné v účetnictví žalobkyně totiž přinejmenším za rok 2006 jsou právě zahrnuty mezi těmi, které měly dopad na jeho platnost tím, že je činí nepřesným.

- 114 Pokud jde zadrhé o to, zda bylo v projednávané věci možné sesouhlasení stanovené čl. II.19 odst. 1 písm. d) podmínek FP6, čl. II.20 odst. 1 a článkem II.23 podmínek CIP a článkem II.16 podmínek e-TEN jednak mezi vykázanými náklady a příjmy získanými v rámci dotčených smluv a jednak celkovou činností žalobkyně, je třeba připomenout, že účastnice řízení nepředložily žádnou verzi účetnictví žalobkyně původně předanou kontrolorům ani účetní doklady, které byly posléze poskytnuty žalobkynin kontrolorům při kontrole či dokonce po jejím ukončení.
- 115 Je třeba nicméně konstatovat, že taková operace vyžadovala alespoň to, aby příjmy a náklady týkající se dotčených smluv byly správně zapsány v účetnictví žalobkyně. Přitom vzhledem k tomu, že účetnictví původně předané kontrolorům obsahovalo chyby, neumožňovalo provést sesouhlasení.
- 116 Mimoto argumenty předložené žalobkynin, podle kterých i přes chyby zjištěné v jejím účetnictví nebylo objektivně nemožné provést sesouhlasení, nejsou pro Tribunál přesvědčivé.
- 117 Pokud jde nejprve o tvrzení žalobkyně, podle kterého Komise zaprvé neupřesňuje, jaké jsou oficiální účetní údaje, se kterými se snažila ověřit důvěryhodnost účetnictví, a zadrhé používání takových údajů bylo v rozporu se základními zásadami účetní kontroly, je třeba konstatovat, že se rovná snaze o přenesení důkazního břemene. Je totiž věcí žalobkyně, aby prokázala, že i přes chyby zjištěné v jejím účetnictví byla kontrola objektivně možná a bylo možné ji provést na základě jiných skutečností. Žalobkyně tedy nemůže Komisi vytýkat, že se z důvodu chyb zjištěných v účetnictví snažila provést kontrolu na základě neoficiálních údajů.
- 118 Pokud jde dále o argument žalobkyně, že skutečnost, že se Komise dovolávala změn provedených na její žádost v účetnictví žalobkyně k odůvodnění nemožnosti provést sesouhlasení, je v rozporu se zásadou *non concedit venire contra factum proprium*, je třeba konstatovat, že není skutkově podložený. Jak ze zprávy o auditu, tak z písemností Komise totiž vyplývá, že Komise netvrdí, že dotčené změny znemožnily sesouhlasení, ale že i přes tyto změny provedené k nápravě chyb zjištěných v účetnictví žalobkyně nebylo uvedené sesouhlasení možné provést.
- 119 Pokud jde rovněž o argument žalobkyně, podle kterého bylo sesouhlasení možné, jelikož zaznamenala do účetnictví všechny vykázané výdaje a příjmy obdržené na základě dotčených smluv a uchovala relevantní doklady, je třeba konstatovat, že toto tvrzení je přímo v rozporu se zjištěním, nezpochybněm žalobkynin o nezaznamenání příjmu ve výši 63 000 eur v rámci smlouvy Access-eGOV. Mimoto, i kdyby muselo být toto tvrzení vykládáno tak, že se vztahuje pouze na jiné příjmy a výdaje z dotčených smluv, je třeba konstatovat, že žalobkyně k tomu nepředkládá žádný důkaz.
- 120 Pokud jde dále o argument žalobkyně, podle kterého Komise připustila, že přímé srovnání mezi výdaji a příjmy týkajícími se projektů financovaných Unií a celkovou účetní situací žalobkyně bylo možné, když v žalobní odpovědi konstatovala, že 84,14 % celkových příjmů žalobkyně za roky 2007 až 2009 pocházelo z její placené účasti na projektech financovaných Unií a že 53,19 % těchto projektů bylo projekty spravovanými generálním ředitelstvím Komise (GŘ) pro informační společnost a veřejné sdělovací prostředky, je třeba uvést, že auditované období začínalo v roce 2004, a že tudíž skutečnost, že Komise mohla vypočítat podíl představovaný projekty financovanými Unií na celkových příjmech žalobkyně za roky 2007 až 2009 neprokazuje, že tímto byla Komise schopna provést sesouhlasení v souladu s ustanoveními dotčených smluv.
- 121 Pokud jde nakonec o tvrzení žalobkyně, že jak připouští Komise, nakonec Komisi předala přesné účetní písemnosti s relevantními doklady, je třeba uvést, že zaprvé Komise toto tvrzení zpochybňuje a tvrdí, že dotčené písemnosti nadále obsahovaly chyby, a zadrhé že žalobkyně nepředkládá uvedené písemnosti, takže není možné ověřit, že na tomto základě mohlo být provedeno sesouhlasení.

- 122 Z toho vyplývá, že žalobkyně neprokazuje, že i přes chyby zjištěné v jejím účetnictví byli kontroloři schopni provést přímé srovnání mezi výdaji a příjmy týkajícími se dotčených smluv a její celkovou účetní situací.
- 123 Je tedy nutno konstatovat, že tím, že žalobkyně vedla účetnictví v rozporu s použitelnými řeckými právními předpisy, což neumožňovalo Komisi provést sesouhlasení, nedodržela podmínky vedení účetnictví stanovené čl. II.19 odst. 1 písm. d) podmínek FP6, článkem II.16 podmínek eTEN, jakož i články II.20 a II.23 podmínek CIP.
- b) Ke změně pracovních výkazů zaměstnanců
- 124 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že její systém vedení pracovních výkazů zaměstnanců byl důvěryhodný. V tomto ohledu tvrdí, že ručně provedené opravy uvedené Komisí v pracovních výkazech zaměstnanců nejsou změnami provedenými *ex post* bez vědomí zaměstnanců, ale vyplývají z použití systému dvojí kontroly programovým ředitelem, vztahují se pouze ke dnům, a nikoliv k počtu odpracovaných hodin práce a týkají se pouze 72 pracovních výkazů, což vylučuje, že by tyto změny mohly mít vliv na skutečnou dobu odvedené práce.
- 125 V tomto ohledu Tribunál připomíná, že v souladu s čl. 19 odst. 1 písm. a) podmínek FP6, čl. II.13 odst. 1 podmínek eTEN a čl. II.20 odst. 1 podmínek CIP musí být způsobilé náklady vynaloženy při realizaci projektu. V souladu s čl. II.14 odst. 1 podmínek eTEN a čl. II.21 odst. 2 podmínek CIP lze na projekt započíst pouze náklady na skutečně odpracované hodiny osobou přímo přidělenou na projekt.
- 126 Žalobkyně nezpochybňuje existence ručně provedených změn na pracovních výkazech zaměstnanců. Tvrdí však, že bylo opraveno pouze 72 výkazů z 1 600 a že tyto opravy byly provedeny programovým ředitelem v rámci systému dvojí kontroly pracovní doby, aby odrážely skutečnou dobu odvedené práce. Mimoto se tyto opravy týkaly pouze dní a nikoliv doby odpracované práce.
- 127 Pokud jde zaprvé o poměr výkazů, které byly opraveny, je třeba mít za to, že počet 72 výkazů nesmí být srovnáván s celkovým počtem pracovních výkazů vedených žalobkyní v rámci dotčených smluv, ale s počtem výkazů překontrolovaných Komisí, tedy 770. Počet opravených výkazů, který je třeba zohlednit, tedy představuje téměř 10 % výkazů překontrolovaných Komisí. V tomto ohledu je třeba připomenout, že je na žalobkyni, aby prokázala, že žádný z pracovních výkazů neobsahuje ručně provedenou opravu, což v projednávané věci neučinila, neboť pouze uvedla, že dané výkazy jsou Tribunálu k dispozici. I kdyby přitom žalobkyně prokázala, že žádný další z pracovních výkazů neobsahuje ručně provedenou změnu, poměr pozměněných pracovních výkazů, a to i když je počítán ve vztahu k celkovému počtu pracovních výkazů, byl dostatečný pro vyvolání přiměřené pochybnosti ohledně účinnosti jejího systému zaznamenávání pracovní doby.
- 128 Pokud jde zadruhé o tvrzení, že se opravy týkaly jen dní, ke kterým byla práce provedena, a neměly vliv na počet odpracovaných hodin, je třeba toto odmítnout. Pouhé přečtení měsíčního pracovního výkazu programového ředitele za měsíc říjen 2004 v projektu Ask-It vloženého do přílohy B101 umožňuje konstatovat, že opravy se týkají nejen dní, ve kterých byly odvedené hodiny odpracovány, ale rovněž počtu těchto hodin práce. Lze tak konstatovat, že celkový počet hodin práce, který byl původně 136, byl opraven, aby byl stanoven na 120. Z měsíčních pracovních výkazů programového ředitele za měsíc říjen 2006 mimoto vyplývá, že hodiny práce původně vykázané v rámci projektu EU4ALL dne 18. a 19. října 2006 byly po opravě vykázány v rámci projektu eABILITIES.
- 129 Pokud jde zatřetí o tvrzení, že zjištěné opravy odpovídaly dvojímu systému kontroly pracovní doby majícímu odrážet správnou dobu odpracované práce, ze zprávy o auditu vyplývá, že dotčený systém spočíval na první kontrole, provedené na konci každého měsíce při vystavení měsíčního pracovního výkazu, která byla doplněna druhou kontrolou prováděnou programovým ředitelem před odesláním oficiální zprávy koordinátorovi projektu nebo Komisi. Žalobkyně přitom přesvědčivě nevysvětlila, proč

vedla druhá kontrola prováděná programovým ředitelem k ručně provedené změně u tak velkého počtu pracovních výkazů. V tomto ohledu je třeba uvést, že žalobkyně netvrdila ani neprokázala, že ručně provedené změny měsíčních pracovních výkazů po jejich vystavení byly odůvodněné. Za těchto podmínek se zdá, že fungování systému zaznamenávání pracovní doby žalobkyně mělo za cíl spíše než zajistit zaznamenávání přesného počtu hodin vykázaného za každého zaměstnance přiděleného ke konkrétnímu programu, umožnit upravit tento počet hodin z důvodů nevysvětlených žalobkyní před zasláním konečné zprávy Komisi.

130 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, tento systém zaznamenávání pracovní doby neumožňoval konstatovat, zda náklady na zaměstnance byly skutečně vynaloženy, jak požadují čl. II.19 odst. 1 podmínek FP6, čl. II.13 odst. 1 podmínek eTEN a čl. II.20 odst. 1 podmínek CIP, a zda na projekt byly přiřazeny pouze výdaje odpovídající skutečným hodinám práce zaměstnanců, jak požadují čl. II.14 odst. 1 podmínek eTEN a čl. II.21 odst. 1 podmínek CIP, nebo zda společnost vykazala doby, během kterých byli její zaměstnanci přiděleni na jiné projekty, jako dobu odpracovanou v rámci dotčených smluv.

c) K hodinám práce vykázaným programovým ředitelem

131 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise nepředkládá důkaz, že počet hodin práce vykázaných za programového ředitele v rámci dotčených smluv je neodůvodněný sám o sobě nebo s ohledem na jím odvedené činnosti nesouvisející s plněním uvedených smluv.

132 V tomto ohledu je třeba připomenout, jak bylo uvedeno v bodě 83 výše, že v souladu s právem použitelným na tento spor je věcí žalobkyně, aby odůvodnila skutečnou existenci výdajů vykázaných Komisi k tomu, aby jí byly proplaceny. Vzhledem k tomu, že žalobkyně předložila odůvodnění výdajů předložených Komisi v rámci dotčených smluv, je věcí Komise prokázat, proč je třeba je zamítnout.

133 V projednávané věci žalobkyně odůvodnila osobní výdaje odpovídající hodinám práce vykázaným Komisi v rámci dotčených smluv pracovními výkazy zaměstnanců, ohledně kterých bylo v bodě 130 výše konstatováno, že neumožňovaly ověřit, zda dotčené výdaje byly skutečně vynaloženy.

134 Komise mimoto zpochybňuje v závěrech zprávy o auditu i ve svých písemnostech před Tribunálem pravděpodobnou povahu počtu hodin vykázaných žalobkyní za programového ředitele v rámci dotčených smluv. Je tedy věcí Komise, aby prokázala před Tribunálem nepravděpodobnost výkazů žalobkyně týkajících se hodin práce odpracovaných programovým ředitelem.

135 V tomto ohledu je třeba uvést, že Komise nevytýká žalobkyni, že vykazala za programového ředitele počet hodin práce vyšší než ten, který byl původně stanoven v rozpočtu programů týkajících se dotčených smluv, ani, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, že vykazala v rámci dotčených smluv hodiny práce týkající se jiných evropských projektů.

136 Komise totiž pouze tvrdí, že počet hodin vykázaný žalobkyní za programového ředitele v rámci dotčených smluv se zdá být přehnaný jednak vzhledem k počtu hodin výkonu práce, které lze rozumně akceptovat, a jednak vzhledem k okolnosti, že tato osoba vykonávala během auditovaného období i jiné profesní činnosti.

137 Zaprvé, pokud jde o to, zda musí být hodiny práce vykázané žalobkyní za programového ředitele v rámci dotčených smluv považovány za přemrštěné ve srovnání s počtem hodin výkonu práce, které lze rozumně akceptovat, je třeba uvést, že ze stran 3 a 4 písemného zápisu ze schůzky konané dne 4. února 2011 mezi zaměstnanci OLAF a programovým ředitelem vyplývá, že tento ředitel nezpochybňuje tvrzení, které spočívá na tabulce vypracované OLAF připojené k uvedenému zápisu a převzaté Komisí v jejích písemnostech před Tribunálem, podle kterého pracoval 327 dnů v roce 2007, jakož i v roce 2008 a 288 dnů v roce 2009.

- 138 Ačkoli je počet pracovních dní programového ředitele v rámci dotčených smluv spočívající na tabulce vypracované OLAF přiložené k zápisu ze schůzky konané dne 4. února 2011 v období let 2007 až 2009 zjevně zvýšený, nestačí to samo o sobě k prokázání, že by počet hodin vykázaný žalobkyní za tuto osobu v rámci dotčených smluv byl přemrštěný.
- 139 Nicméně ze zápisu ze schůzky konané dne 4. února 2011 rovněž vyplývá, že programový ředitel již nezpochybňuje zjištění provedené OLAF, podle kterého součet hodin jeho práce vykázaných v rámci jednotlivých dotčených smluv vede k výsledku, že měl pracovat v roce 2007 16 hodin denně během více než 22 dnů a 20 hodin denně během více než 14 dnů, jakož i v roce 2008 16 hodin denně během 64 dnů, 20 hodin denně během 19 dnů a 24 hodin během 12 dnů.
- 140 Takové zjištění může minimálně vážně zpochybnit pravděpodobnost počtu hodin práce programového ředitele v rámci dotčených smluv, který byl vykázán žalobkyní Komisi.
- 141 Mimoto vysvětlení poskytnuté programovým ředitelem v tomto ohledu, převzaté žalobkyní do jejich písemností, není přesvědčivé.
- 142 Ze zápisu ze schůzky konané dne 4. února 2011 totiž vyplývá, že programový ředitel tvrdil, že v daných datech, jelikož kromě své práce v rámci evropských projektů, kterých se účastnila žalobkyně, pracoval jako hodnotitel Komise a jako odborník European Telecommunications Standards Institute (Evropský ústav pro telekomunikační normy) (dále jen „ETSI“) to vypadalo, že počet hodin výkonu jeho práce činí 20 nebo 16 hodin denně, neboť když pracoval více hodin každý den, celkový počet hodin jeho práce na projektu během dlouhého časového období byl z účetních důvodů rozdělen do úseků po 8 nebo 12 hodinách práce a byl vykázán souhrnně.
- 143 Toto vysvětlení je však obtížně slučitelné s tvrzením žalobkyně o existenci důvěryhodného systému zaznamenávání hodin práce. Takový systém totiž předpokládá záznam nejen počtu hodin práce věnovaných každým zaměstnancem plnění dotčených smluv, ale rovněž data, ke kterému byla tato práce provedena, což bylo právě předmětem v projednávané věci systému pracovních výkazů, za které zodpovídal programový ředitel.
- 144 Mimoto žalobkyně nepředkládá žádné vysvětlení ohledně účetních důvodů, které odůvodňovaly podle žalobkyně součet hodin práce odpracovaných k různým datům.
- 145 Zadruhé je s přihlédnutím k těmto úvahám třeba zkoumat argument Komise, podle kterého je počet hodin práce vykázaný žalobkyní za programového ředitele v rámci dotčených smluv málo pravděpodobný vzhledem k ostatním, jím vykonávaným, profesionálním činnostem během auditovaného období.
- 146 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že žalobkyně nezpochybňuje tvrzení Komise, že fakturovala ETSI 118,5 hodin práce za účast programového ředitele v pracovní skupině „Special Task Force 333“ (dále jen „STF 333“) od září 2007 do března 2009, které již bylo formulováno OLAF při schůzce konané dne 4. února 2011. Je třeba rovněž konstatovat, že ze strany 20 konečné zprávy ETSI Komisi týkající se práce provedené STF 333, která je přiložena k žalobní odpovědi, vyplývá, že ETSI vykázal 118,5 dnů práce za programového ředitele, které měl odpracovat mezi 21. září 2007 a 31. říjnem 2009. V tomto ohledu je třeba uvést, že ze šesti odborníků, kteří se účastnili STF 333, byl programový ředitel jedním ze dvou, kteří vykázali nejvíce hodin práce s výjimkou hlavního odborníka. Žalobkyně přitom tvrdí pouze to, že nebyla odpovědná za kontrolu hodin práce skutečně odpracovaných programovým ředitelem v rámci jeho účasti v STF 333. Zdá se tak, že žalobkyně předpokládá, že počet hodin práce za programového ředitele, který uvedla v rámci dotčených smluv za auditované období, nebyl neodůvodněný, ale neodůvodněná byla pracovní doba vykázaná ETSI za jím odvedenou práci v rámci STF 333. Zbývá uvést, že i když žalobkyně nemohla kontrolovat počet dnů práce skutečně odpracovaných programovým ředitelem během jeho účasti v STF 333, znala nutně počet dnů práce, které měl programový ředitel věnovat dotčeným smlouvám během téhož období.

- 147 Kromě toho žalobkyně neodpověděla na tvrzení Komise, již formulované OLAF v průběhu schůzky konané dne 4. února 2011, podle kterých se v letech 2007, 2008 a 2009 programový ředitel účastnil schůzek STF 333, kdežto současně žalobkyně vykazala, že ve stejném okamžiku pracoval 16 hodin denně v rámci dotčených smluv.
- 148 Mimoto na stranách 10 a 11 konečné zprávy o auditu ETSI Komisi o práci STF 333 je uvedeno, že programový ředitel je „členem několika pracovních skupin, které se zabývají začleněním do informační společnosti, jako je pracovní skupina W3C o ‚Web Content Accessibility Guidelines v.2‘ (pokyny o dostupnosti obsahu Web, verze 2) nebo pracovní skupiny ‚Design4All‘ a ‚ICT‘ ANEC [že,] kromě toho, zastupuje ANEC v technickém poradním výboru ‚lidské faktory‘ ETSI [a že] navíc, pomáhá ANEC (hlas evropských spotřebitelů v oblasti standardizace) jakožto odborník o otázkách začlenění do informační společnosti a elektronické dostupnosti (‚eAccessibility‘)“.
- 149 S ohledem na předcházející úvahy Tribunál konstatuje, že důkazní materiály předložené Komisí jsou dostatečné k prokázání nevěrohodnosti počtu hodin práce vykázaných žalobkyní za programového ředitele v rámci dotčených smluv během let 2007 až 2009.
- d) K cestovním nákladům
- 150 Žalobkyně v podstatě uplatňuje, že jediná cesta uvedená jako příklad Komisí neumožňuje zpochybnit způsobnost veškerých cestovních nákladů vykázaných v rámci dotčených smluv.
- 151 V tomto ohledu je třeba připomenout, jak bylo uvedeno v bodě 83 výše, že v souladu s právem použitelným na tento spor je věcí žalobkyně, aby odůvodnila skutečnou existenci výdajů vykázaných Komisi k tomu, aby byly proplaceny. Vzhledem k tomu, že žalobkyně předložila odůvodnění výdajů vykázaných Komisi v rámci dotčených smluv, je věcí Komise prokázat, proč je třeba je vyloučit.
- 152 V projednávané věci ze spisu vyplývá, že žalobkyně odůvodnila výdaje předložené Komisi v rámci dotčených smluv zejména cestovními náklady vynaloženými v rámci uvedených smluv, na jejichž podporu předložila doklady.
- 153 Komise však v závěrech zprávy o auditu i ve svých písemnostech před Tribunálem tvrdí, že všechny cestovní náklady vykázané žalobkyní v rámci dotčených smluv jsou nezpůsobilé. Je tedy věcí Komise, aby za těchto podmínek prokázala, že doklady předložené žalobkyní na podporu cestovních nákladů vynaložené v rámci dotčených smluv musí být vyloučeny.
- 154 V tomto ohledu je třeba uvést, že ve zprávě o auditu, na kterou Komise odkazuje ve svých písemnostech, je uvedeno, že z analýzy zápisů ze schůzek poskytnutých žalobkyní kontrolorům k odůvodnění cestovních nákladů vyplývá, že několik cest, jejichž náklady byly započteny na dotčené smlouvy, nemělo přímý a výlučný vztah k těmto smlouvám, ale bylo ve skutečnosti spojeno s jinými činnostmi žalobkyně. Kontroloři v tomto ohledu uvádějí jako příklad cestu programového ředitele k tomu, aby se účastnil schůzky v Nice (Francie) v lednu 2008, která byla ze 100 % zahrnuta do rozpočtu stanoveného pro projekt eABILITIES, kdežto ve skutečnosti souvisela se smlouvou ETSI STF 333. To je osvědčeno skutečností, že jména osob účastnících se této schůzky, uvedená v zápise z ní, byla totožná se jmény ostatních odborníků STF 333.
- 155 Ve svých písemnostech Komise připouští, že vztah mezi cestami a dotčenými smlouvami nemusí být výlučný. Tvrdí však, že musí být přímý. I když v projednávané věci existoval vztah mezi cestami a dotčenými smlouvami, nebyl tento přímý.
- 156 V tomto ohledu je třeba uvést, že Komise uvádí pouze jeden příklad, a sice příklad cesty programového ředitele do Nice, během které se účastnil schůzky v prostorách ETSI ve dnech 20. až 25. ledna 2008.

- 157 Žalobkyně nezpochybňuje, že k dotčené schůzce došlo, ale tvrdí, že měla za cíl v podstatě zajistit podporu projektu eABILITIES u účastníků.
- 158 V tomto ohledu je třeba uvést, že v bodě 8 zápisu z dané schůzky, přiloženého k žalobní odpovědi Komise, je uveden „Vytvořený kontaktní seznam“, který se skládá ze jmen čtyř z pěti ostatních odborníků, členů STF 333.
- 159 Je třeba rovněž uvést, že v bodě 1 zápisu z dotčené schůzky je uvedeno pod kolonkou „Body diskutované při schůzce“ následující: „Informace o projektu e-Accessibility a produktů a standardů AT; Informace o projektu eABILITIES; Zkoumání možných synergií; Další kroky“.
- 160 Mimoto je v bodě 2 zápisu z dané schůzky uvedeno pod kolonkou „Otázky zvláštního zájmu pro e-Isotis a projekt eABILITIES“, že se každý den konala podrobná diskuse ohledně každého produktu eABILITIES a jak by mohly být tyto produkty využívány subjekty v odvětví AT a e-Accessibility.
- 161 Za těchto podmínek se Komisi nepodařilo prokázat neexistenci přímého vztahu mezi touto cestou a uvedenou smlouvou, a tedy nezpůsobilost nákladů vykázaných za uvedenou cestu.
- 162 Proto Tribunál nemůže konstatovat, že nezpůsobilost výdajů vykázaných žalobkyní v rámci dotčených smluv vyplývá z neexistence vztahu mezi cestovními náklady vynaloženými žalobkyní a uvedenými smlouvami.
- 163 Nicméně toto zjištění rovněž neumožňuje dospět k závěru, že, veškeré cestovní náklady, které vynaložila v rámci dotčených smluv, byly způsobilé, jak také tvrdí žalobkyně. Je třeba uvést, že se omezila na předložení dokladů za cestovní náklady před Tribunálem týkajících se pouze smlouvy EU4ALL, a to i když nezpochybňuje, že vykážala cestovní náklady v rámci jiných dotčených smluv.
- 164 Z toho důvodu a vzhledem k ostatním zjištěním dříve provedeným Tribunálem o nedůvěryhodnosti účetnictví žalobkyně a jejího systému zaznamenávání pracovní doby a zjevně neodůvodněného počtu dnů práce vykázaných za programového ředitele je třeba konstatovat, že žalobkyně porušila čl. 19 odst. 1 písm. a) a d) podmínek FP6, články II.13 a II.14 a čl. II.16 odst. 2 podmínek eTEN, jakož i články II.20, II.21 a II.23 podmínek CIP a že tedy výdaje předložené Komisi v rámci dotčených smluv je třeba považovat za nezpůsobilé.

2. Ke kvalitě a podmínkám provedení auditu

a) K nepravdivým výkazům týkajícím se účasti žalobkyně na smlouvě ETSI 333

- 165 Žalobkyně v podstatě zpochybňuje závěr zprávy o auditu, že v průběhu auditu uvedla nepravdivé informace z toho důvodu, že vztah mezi smlouvou ETSI STF 333 a Komisí zatajili její zaměstnanci.
- 166 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu s čl. II.29 odst. 2 podmínek FP6 při auditu „smluvní strany poskytnou Komisi přímo k dispozici všechny podrobné údaje požadované Komisí za účelem ověření, zda je smluvní závazek řádně řízen a plněn“.
- 167 Článek II.17 odst. 2 podmínek eTEN stanoví rovněž, že „Komise nebo jakýkoliv oprávněný zástupce bude mít v rozumných časech přístup zejména k zaměstnancům příjemců, kteří jsou spojeni s projektem, k dokumentaci uvedené v článku 16 této přílohy a k informačním datům a zařízení, které budou považovat za relevantní [a že v] tomto rámci budou oprávněni požadovat, aby jim byla data předána ve vhodné formě, aby například ověřili způsobilost nákladů“.

- 168 Stejně tak čl. II.28 odst. 2 podmínky CIP stanoví, že „[p]říjemci poskytnou Komisi přímo k dispozici všechny informace a podrobné údaje požadované Komisí nebo jím jakýmkoliv zmocněným zástupcem za účelem ověření toho, že je smlouva o financování řádně spravována, že je plněna v souladu s jejími ustanoveními a že náklady byly odpovídajícím způsobem naúčtovány“.
- 169 Pokud jde zprvu o to, zda to, že žalobkyně nezmínila v odpovědi na dopisy Komise ze dne 22. a 26. ledna 2010 smlouvu ETSI STF 333 v seznamu smluv, představuje nepravdivý výkaz, je třeba uvést, že z dopisu zaslaného Komisí žalobkyni dne 22. ledna 2010 vyplývá, že je žádána, aby neprodleně poskytla taxativní seznam všech projektů bez ohledu na to, zda výzkumných či nikoliv, financovaných Uní, a projektů nebo činností v rámci zakázek na služby nebo smluv o financování, kterých se účastnila, tím, že poskytne alespoň název programu, jeho referenci, jeho akronym, jeho datum zahájení a ukončení a financovanou částku. Je třeba rovněž uvést, že dokument, nadepsaný „Seznam informací požadovaných po auditované organizaci – Příloha k průvodnímu dopisu“, přiložený k uvedenému dopisu, obsahuje tabulku, ve které je uveden v bodě 8 „Seznam všech ostatních získaných financování Společenství a všech smluv (ukončených a v běhu) podepsaných s Komisí (od roku 2000 do současnosti)“.
- 170 Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, takový dokument nepředstavuje opožděný návrh na dokazování, jelikož je uváděn žalobkyní na podporu argumentu, jehož cílem je se vyjádřit ke tvrzení Komise v žalobní odpovědi, podle kterého žalobkyně uvedla nepravdivé informace, když neuvedla smlouvu ETSI STF 333 v odpovědi na její dopisy ze dne 22. a 26. ledna 2010. Totéž platí pro výměnu e-mailů mezi panem D., auditorem Komise, a programovým ředitelem, ze dne 26. ledna 2010, která je obsažena ostatně v příloze A67 žalobní odpovědi.
- 171 Z e-mailu zaslaného panu D. dne 26. ledna 2010 programovým ředitelem vyplývá, že tento ředitel jej žádal o radu následovně:
- „Uveďte prosím, zda smlouvy, které byly uzavřeny pouze mezi naší organizací jakožto příjemcem a jinou organizací, která je zadavatelem, který ve skutečnosti uzavírá smlouvou s dotčenou prováděcí agenturou Evropské komise nebo s odpovídající vnitrostátní agenturou, musí být v souvislosti s dokumentem E8 zahrnuty do seznamu projektů financovaných Evropskou unií“.
- 172 Z e-mailu pana D. přitom vyplývá, že pan D. odpověděl pod kolonkou „Smlouvy“, následovně:
- „Cílem je skutečně mít úplný přehled o všech smlouvách (a subdodavatelských smlouvách) uzavřených s orgány, agenturami, atd. Evropské unie. Proto je důležité uvést správně všechny smlouvy, i když nejste hlavní smluvní stranou, ale pouze subdodavatelem. Popište prosím jasně postavení organizace v tomto kontextu“.
- 173 Mohla-li existovat pochybnost ohledně povahy smluv, které měly být uvedeny za účelem auditu s ohledem na výrazy použité v dopise ze dne 22. ledna 2010 a dokument, který k němu byl přiložen, byla následně odstraněna výměnou e-mailů mezi programovým ředitelem a panem D., neboť po přečtení této komunikace nemohla mít žalobkyně pochybnost o tom, že byla povinna uvést všechny smlouvy uzavřené s Komisí, včetně smluv, v rámci kterých měla pouze postavení subdodavatele, což byl zjevně případ smlouvy ETSI STF 333.
- 174 Ze smluvního dopisu podepsaného mezi ETSI a žalobkyní, zastoupenou paní A., totiž vyplývá, že cílem této smlouvy bylo uvolnit programového ředitele k dispozici STF 333 ETSI v rámci zmocnění. Mimoto z článku 4 dopisu o přijetí vyplývá, že „odborník“ poskytnutý k dispozici ETSI, a sice programový ředitel, zůstává zaměstnancem žalobkyně při jeho práci pro STF 333 a v souladu s článkem 5 tohoto dopisu o přijetí se ETSI zavazuje zaplatit žalobkyni částku 30 600 eur za 51 dnů práce odpovídajících době, o které má žalobkyně za to, že ji programový ředitel bude věnovat tomuto poslání.

175 Navíc v bodě A3 přílohy 1 dopisu o přijetí je uvedeno, že Komise byla požádána o financování 70 % celkových nákladů projektu, v rámci kterého byl programový ředitel poskytnut k dispozici ETSI.

176 Je tudíž třeba mít za to, že tím, že žalobkyně neuvedla smlouvu ETSI STF 333 v odpovědi na dopisy Komise ze dne 22. a 26. ledna 2010, uvedla nepravdivé informace kontrolorům Komise v rozporu s čl. II.29 odst. 2 podmínek FP6, čl. II.17 odst. 2 podmínek eTEN a čl. II.28 odst. 2 podmínek CIP.

b) K pravidlům použitelným v oblasti auditu

177 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že zevšeobecnění a chyby obsažené ve zprávě o auditu, jakož i podmínky, za kterých byla zapsána do ústřední databáze pro vyloučení zřízené nařízením Komise (ES, Euratom) č. 1302/2008 ze dne 17. prosince 2008 o ústřední databázi pro vyloučení (Úř. věst. L 344, s. 12), svědčí zejména o nedodržení ze strany kontrolorů Komise mezinárodních auditorských standardů použitelných v projednávané věci na základě zásady plnění úmluv v dobré víře.

178 V tomto ohledu Tribunál uvádí, že možnost Komise provést audit dotčených smluv je stanovena článkem II.29 podmínek FP6, článkem II.17 podmínek eTEN a článkem II.28 podmínek CIP.

179 Je přitom třeba konstatovat, že tato ustanovení neupřesňují technické a konkrétní podmínky, za kterých musejí auditoři provádět svou práci. Při neexistenci ustanovení ve smlouvách zavazuje dobrá víra smluvní strany k povinnosti objektivního chování, přičemž tato povinnost je součástí implicitního obsahu smlouvy.

180 V projednávané věci se žalobkyně v podstatě domnívá, že na základě zásady plnění úmluv v dobré víře byla Komise povinna respektovat mezinárodní auditorské standardy v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, s. 87).

181 Žalobkyně odkazuje zejména na body 17 (Požadovaná péče) a A19 (Aplikační a vysvětlující část) International Standards on Auditing 200 z dubna 2009, vypracované International Federation of Accountants (Mezinárodní federace účetních), které stanoví následující:

„Dostatečné a vhodné důkazní informace a auditorské riziko

17. Aby auditor mohl získat přiměřenou jistotu, je povinen shromáždit dostatečné a vhodné důkazní informace, jejichž prostřednictvím sníží auditorské riziko na přijatelnou úroveň. To mu umožní dojít k přiměřeným závěrům, na jejichž základě vydá výrok auditora.

[...]

Profesní skepticismus

[...]

A19. Zachování profesního skepticismu během auditu je nezbytné, aby auditor mohl snížit riziko, že například:

— přehlédne neobvyklé okolnosti,

— při formulování závěrů na základě auditních pozorování se dopustí neadekvátního zevšeobecnění,

- při určování charakteru, načasování a rozsahu auditorských postupů,
- a vyhodnocování jejich výsledků použije nesprávné předpoklady.“

- 182 V tomto ohledu je nicméně třeba uvést, že judikatura citovaná žalobkyní na podporu tohoto tvrzení není na projednávanou věc použitelná.
- 183 Z rozsudku Soudního dvora ze dne 9. září 2003, Rinke (C-25/02, Recueil, s. I-8349, body 24 až 27), totiž vyplývá, že respektování základních práv uznaných jako obecné právní zásady Unie a nyní zakotvených v listině základních práv Evropské unie představuje podmínku legality jakéhokoliv aktu přijatého orgány Unie.
- 184 Je přitom třeba jednak připomenout, že projednávaný spor se netýká legality aktu Komise ve smyslu článku 288 SFEU, ale respektování smluvních povinností, které upravují vztahy mezi Komisí a žalobkyní, a jednak že mezinárodní auditorské standardy nevyplývají ze základních práv ani obecných právních zásad Unie.
- 185 Stejně tak je třeba odlišit projednávanou věc od případů, ve kterých se lze dovolávat směrnice proti orgánu Unie, na které odkazuje rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 30. dubna 2009, Aayan a další v. Parlament (F-65/07, Sb. rozh. VS s. I-A-1-1054 a II-A-1-567), rovněž dovolávaný žalobkyní, které jsou omezeny na vztahy mezi orgány Unie a jejich úředníky nebo zaměstnanci (výše uvedený rozsudek Aayan a další v. Parlament, bod 112).
- 186 Mimoto argument žalobkyně, podle kterého byla Komise povinna respektovat mezinárodní auditorské standardy, jelikož jednak čl. II. 19 odst. 1 písm. d) podmínek a článek II.23 podmínek CIP odkazovaly na vnitrostátní právo použitelné v účetní oblasti, a jednak řecké právo musí být v souladu s ustanoveními směrnice 2006/43, která členským státům ukládá respektovat mezinárodní auditorské standardy, musí být odmítnut.
- 187 Z článku 26 odst. 1 směrnice 2006/43 totiž vyplývá, že i když jsou členské státy povinny vyžadovat, aby statutární auditoři a auditorské společnosti prováděli povinné audity v souladu s mezinárodními auditorskými standardy přijatými Komisí, mohou používat určitý vnitrostátní auditorský standard do doby, než Komise přijme mezinárodní auditorský standard upravující stejnou problematiku. Je přitom třeba připomenout, že Komise do současné doby mezinárodní auditorské standardy nepřijala.
- 188 Je tedy třeba konstatovat, že vnitrostátní právo použitelné v účetní oblasti v rámci projednávaného sporu na základě čl. II.19 odst. 1 písm. d) podmínek FP6 a článku II.23 podmínek CIP neukládalo Komisi respektovat standardy přijaté International Federation of Accountants.
- 189 Kromě toho, pokud žalobkyně rovněž tvrdí, že zevšeobecnění a chyby obsažené ve zprávě o auditu, jakož i podmínky, za kterých byla zapsána do ústřední databáze pro vyloučení zřízení nařízením č. 1302/2008, prokazují, že Unie neplnila své smluvní povinnosti v dobré víře, pokud jde o provedení auditu, je třeba tuto argumentaci odmítnout.
- 190 Zaprvé, pokud jde o argument žalobkyně, podle kterého spočíval závěr konečné zprávy o auditu uvádějící, že uvedla nepravdivé informace a zatajila financování obdržené od Komise v rámci smlouvy ETSI, na subjektivním hodnocení auditorů, stačí uvést, že není skutkově podložené. Jak bylo totiž rozhodnuto v bodě 176 výše, tím, že žalobkyně neuvedla smlouvu ETSI STF 333 v odpovědi na dopisy Komise ze dne 22. a 26. ledna 2010, uvedla nepravdivé informace kontrolorům Komise v rozporu s čl. II.29 odst. 2 podmínek FP6, čl. II.17 odst. 2 podmínek eTEN a čl. II.28 odst. 2 podmínek CIP.
- 191 Zadruhé, pokud jde o argument žalobkyně, že auditoři uvedli, že učinila různá prohlášení, i když tomu tak nebylo, neboť právní zástupce žalobkyně nebyl nikdy auditory vyslechnut, je třeba uvést, že okolnost, že právní zástupce žalobkyně nebyl vyslechnut auditory, nemůže sama o sobě zpochybnit

pravdivost případných prohlášení zaměstnanců žalobkyně. Mimoto je třeba uvést, že v souladu se zvyklostmi v oblasti auditu nebyla Komise povinna vyslechnout právního zástupce žalobkyně, jelikož zaměstnanci žalobkyně byli dostatečně kvalifikovaní na to, aby odpověděli na otázky auditorů týkající se technického a finančního plnění dotčených smluv, což žalobkyně nezpochybňuje.

- 192 Zatřetí, pokud jde o argument žalobkyně vycházející z toho, že závěr zprávy o auditu, podle kterého nelze vyloučit, že i jiní zaměstnanci než programový ředitel vykázali neodůvodněný počet hodin práce, je subjektivní, je třeba konstatovat, že tento argument není skutkově podložený. Tento závěr totiž spočívá na zjištění o nedostatku důkazů týkajících se pracovní doby jiných zaměstnanců než programového ředitele a na rozsahu nesrovnalostí zjištěných ve vzorku kontrolovaných pracovních výkazů.
- 193 Začtvrté, pokud jde o argument žalobkyně, že Komise opřela své závěry týkající se cestovních nákladů o úryvkovité údaje, je třeba připomenout, že, jak bylo konstatováno v bodě 156 výše, auditoři uvádějí pouze jednu cestu ve zprávě o auditu pro ilustraci údajných nepravdivých výkazů týkajících se cestovních nákladů. Je nicméně třeba uvést, že ve zprávě o auditu se odkaz na tuto cestu jeví jako pouhý příklad, jehož cílem je ilustrovat obecné zjištění auditorů týkající se všech dokladů týkajících se cestovních nákladů vykázaných žalobkyní v rámci dotčených smluv.
- 194 Zapáté, pokud jde o argument žalobkyně, že kontroloři neoprávněně prohlásili výdaje vynaložené v rámci referenčního období č. 3 projektu Enable a referenčního období č. 4 projektu Ask-It, které nebyly předmětem auditu, za nezpůsobilé, je třeba uvést, že z bodu 3 zprávy o auditu vyplývá, že tato referenční období nebyla zahrnuta do auditu.
- 195 V tomto ohledu Komise tvrdí, že neuvedení těchto referenčních období v bodě 3 zprávy o auditu bylo způsobeno opomenutím a že tato období byla ve skutečnosti kontrolována, o čemž svědčí příloha 1 zprávy o auditu. I když z přílohy 1 zprávy o auditu vyplývá, že referenční období č. 4 smlouvy Ask-It bylo skutečně předmětem auditu, z téže přílohy rovněž vyplývá, že referenční období č. 3 projektu Enable trvalo od 1. ledna 2009 do 31. srpna 2010, tedy po kontrole na místě a vypracování prozatímní zprávy o auditu ze dne 28. června 2010. Za těchto podmínek Komise nemůže tvrdit, že se kontrola vztahovala k celému referenčnímu období č. 3 projektu Enable.
- 196 Je nicméně třeba uvést, že kontroloři dospěli k závěru o nezpůsobilosti všech výdajů vynaložených při prvních dvou referenčních obdobích programu, která byla předmětem auditu a že takové zjištění zakládá vážnou pochybnost o pravdivosti výkazů žalobkyně za následující období v rámci obou těchto programů. Za těchto podmínek je třeba se domnívat, že v souladu se zvyklostmi v oblasti auditu Komise mohla pro období č. 3 projektu Enable vyvodit důsledky ze zjištění provedených auditory za předcházející období.
- 197 Zašesté, pokud jde o údajné chyby ve výpočtu obsažené ve zprávě o auditu, které měly žalobkyni zabránit ve výkonu jejích práv obhajoby, je třeba konstatovat, že nejsou žalobkyní prokázány.
- 198 Žalobkyně zaprvé tvrdí, že kontroloři nesprávně ve zprávě o auditu uvedli, že výše výdajů žalobkyní vykázaných za auditovaná období byla 912 217,15 eur, zatímco ve skutečnosti byla 890 595,25. Tento rozdíl je vysvětlen chybami Komise ohledně výše výdajů vykázaných v rámci smluv Ask-It a T-Seniority.
- 199 Výše výdajů vykázaných žalobkyní za referenční období č. 3 v rámci programu Ask-It je podle žalobkyně 46 571,62 eur, a nikoliv 48 889,16, jak uvedla Komise.
- 200 Stejně tak je výše výdajů vykázaných v rámci programu T-Seniority podle žalobkyně 47 491,50 eur, a nikoliv 66 795,86, jak uvedla Komise.

- 201 V tomto ohledu je třeba uvést, že ze přílohy 1 zprávy o auditu vyplývá, že částka 46 571,62 eur, na kterou odkazuje žalobkyně, odpovídá částce výdajů původně přijatých Komisí za referenční období č. 3 programu Ask-It, a že částka 48 889,16 eur odpovídá celkovým výdajům vykázaným žalobkyní za toto období.
- 202 Je třeba rovněž uvést, že ze strany 7 zprávy o auditu vyplývá, že kontroloři upřesnili, pokud jde o výdaje vykázané žalobkyní v rámci programu T-Seniority, že finanční zprávy nebyly dosud předloženy ke dni zpracování auditu a že tyto výdaje nebyly dosud ze strany Komise formálně přijaty. Je rovněž upřesněno, že částky uvedené v tabulce týkající se programu Ask-It zahrnují podíl žalobkyně na subdodavatelských nákladech. Z toho vyplývá, že částku 66 795,86 eur nebylo možné považovat za konečnou, a že tudíž celková výše výdajů vykázaných žalobkyní v rámci dotčených smluv nemohla být vypočtena právě na základě tabulek v bodě 3 zprávy o auditu. Žalobkyně tedy nemůže z této částky vyvozovat jakékoliv pochybení ze strany kontrolorů.
- 203 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že se kontroloři rovněž dopustili pochybení, když vypočetli celkovou výši výdajů jí vykázaných za všechna referenční období v rámci dotčených smluv. Ta částka není 966 632,42 eur, ale 948 734,38. Tato částka vyplývá ze součtu výše výdajů vykázaných za kontrolovaná období, tedy 890 595,25 eur, a výše výdajů vykázaných za referenční období č. 3 projektu Enable a referenční období č. 4 projektu Ask-It, která nebyla předmětem kontroly.
- 204 V tomto ohledu je třeba uvést, že tvrzení žalobkyně vychází z chybného předpokladu, že výše výdajů vykázaných za kontrolovaná období je 890 595,25 eur. Žalobkyně tedy neprokazuje, že se kontroloři dopustili v tomto ohledu nějakého pochybení.
- 205 Zasedmé a za poslední je třeba odmítnout argument žalobkyně, že neopodstatněnost závěrů obsažených ve zprávě o auditu a špatná víra Komise jsou prokázány okolností, že Komise původně odůvodnila rozhodnutí zapsat ji do „ústřední databáze pro vyloučení“ existencí nepravdivých výkazů z její strany a porušením smluvních povinností, zatímco dne 23. března 2011 jí Komise sdělila, že byla s konečnou platností vyloučena na dobu pěti let z důvodu, že byla v likvidaci.
- 206 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 93 odst. 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74), v pozměněném znění (dále jen „finanční nařízení“), stanoví:

„Z účasti na zadávacím řízení jsou vyloučeni zájemci a uchazeči:

- a) na které byl prohlášen konkurs, jsou v likvidaci, jejich podnikání podléhá soudní správě, jsou ve vyrovnacím řízení, zastavili podnikatelskou činnost nebo se nacházejí na základě vnitrostátních právních a správních předpisů v podobné situaci;
- b) kteří byli pravomocně odsouzeni pro trestný čin související s jejich podnikáním;
- c) kteří se dopustili vážného profesního pochybení, které bylo zadavatelem prokazatelně zjištěno;
- d) kteří nesplnili své povinnosti týkající se placení příspěvků na sociální zabezpečení nebo placení daní a poplatků podle právních předpisů státu, v němž jsou usazeni, nebo podle právních předpisů státu zadavatele nebo státu, ve kterém se má uskutečnit zakázka;
- e) kteří byli pravomocně odsouzeni za podvod, podplácení, zločinné spolčení nebo za jinou nezákonnou činnost poškozující finanční zájmy Společenství;
- f) kterým je v současné době uložena správní sankce podle čl. 96 odst. 1.

[...]“

207 Článek 94 finančního nařízení stanoví:

„Zakázku nelze udělit zájemcům nebo uchazečům, kteří při zadávacím řízení:

- a) jsou ve střetu zájmů;
- b) neposkytli informace požadované zadavatelem jako podmínka pro účast na zadávacím řízení nebo poskytli tyto informace vědomě nesprávné;
- c) nacházejí se v některé ze situací uvedených v čl. 93 odst. 1, která je vylučuje z účasti na tomto zadávacím řízení.“

208 Článek 96 finančního nařízení stanoví:

„Zadavatel může uložit správní nebo finanční sankce:

- a) zájemcům nebo uchazečům v případech uvedených v čl. 94 písm. b);
- b) zhotovitelům, dodavatelům nebo poskytovatelům, u nichž bylo prokazatelně zjištěno závažné porušení povinností vyplývajících ze zakázek financovaných rozpočtem.

Ve všech případech však musí dát zadavatel dotčené osobě nejprve možnost se vyjádřit.

2. Sankce uvedené v odstavci 1 musí být úměrné významu zakázky a závažnosti porušení povinností a mohou spočívat:

- a) ve vyloučení dotyčného zájemce, uchazeče nebo zhotovitele, dodavatele nebo poskytovatele ze zakázek a grantů financovaných z rozpočtu na dobu nejvýše deseti let; nebo
- b) v zaplacení pokuty nepřevyšující hodnotu dotyčné zakázky zájemcem, uchazečem anebo zhotovitelem, dodavatelem nebo poskytovatelem.“

209 Podle čl. 114 odst. 3 finančního nařízení „[g]ranty nelze udělit žadatelům, kteří se v době řízení o udělení grantu nacházejí v některé ze situací uvedených v čl. 93 odst. 1, článku 94 a čl. 96 odst. 2 písm. a)“.

210 Kromě toho článek 95 finančního nařízení stanoví vytvoření ústřední databáze pro vyloučení. Podle odstavce 1 tohoto článku tato databáze „obsahuje podrobné údaje o zájemcích a uchazečích, kteří se nacházejí v některé ze situací uvedených v čl. 93 a 94 a v čl. 96 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. a)“.

211 Článek 1 nařízení č. 1302/2008 zřizuje ústřední databázi pro vyloučení v souladu s čl. 95 odst. 1 finančního nařízení. Článek 3 nařízení č. 1302/2008 kromě toho stanoví, že oznámení o vyloučení obsahují zejména „informace o třetích stranách, které se nacházejí v jedné ze situací uvedených v čl. 93 odst. 1, článku 94, čl. 96 odst. 1 písm. b) a čl. 96 odst. 2 písm. a) finančního nařízení“.

212 Z těchto ustanovení vyplývá, že taková smluvní strana, jako je žalobkyně, je zapsána do ústřední databáze pro vyloučení zřízené nařízením č. 1302/2008 pokaždé, když byla předmětem rozhodnutí o vyloučení nebo správní sankce, stanovené v čl. 93 odst. 1, článku 94 nebo čl. 96 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. a) finančního nařízení ze strany orgánu nebo výkonného orgánu nebo subjektu, definovaných v čl. 2 bodech 1 a 2 nařízení č. 1302/2008.

- 213 V projednávané věci z dopisu zasláního dne 27. července 2010 žalobkyni Komisi vyplývá, že Komise informovala žalobkyni o tom, že s ohledem na závěry prozatímního auditu zamýšlí zaprvé vyloučit žalobkyni z probíhajícího řízení o poskytnutí dotace v rámci sedmého rámcového programu Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) z důvodu vážného profesního pochybení podle čl. 93 odst. 1 písm. c), a čl. 114 odst. 3 finančního nařízení a zadruhé uložit jí správní sankci ve formě ve vyloučení ze zakázek a dotací financovaných z rozpočtu Unie na dobu nejvýše pěti let z důvodu závažného porušení jejích smluvních povinností v souladu s čl. 96 odst. 1 a 2 téhož nařízení. Komise v tomto dopise upřesnila, že zahájí kontradiktorní řízení, jehož cílem bude umožnit žalobkyni vyjádřit se ke skutečnostem, které vedly k tomuto návrhu na vyloučení a k době jeho trvání. Komise mimoto upřesnila, že za účelem ochrany finančních zájmů Unie byla žalobkyně prozatímně zapsána do ústřední databáze pro vyloučení a že se tento zápis stane konečným, pokud bude rozhodnutí o vyloučení potvrzeno v kontradiktorním řízení.
- 214 Je tedy třeba konstatovat, že dne 27. července 2010 byl prozatímní zápis žalobkyně do ústřední databáze pro vyloučení odůvodněn v souladu s článkem 3 nařízení č. 1302/2008 skutečností, že se Komise domnívala, že se žalobkyně nacházela v situacích uvedených v čl. 93 odst. 1 písm. c) a čl. 96 odst. 2 písm. a) finančního nařízení.
- 215 Mimoto generální ředitelství Komise (GR) pro rozpočet informovalo žalobkyni dopisem ze dne 23. března 2011, že GR Komise pro informační společnost a veřejné sdělovací prostředky požaduje její zápis do ústřední databáze pro vyloučení z důvodu uvedeného v čl. 93 odst. 1 písm. a) finančního nařízení v souladu s jeho rozhodnutím ze dne 8. března 2011 vyloučit žalobkyni z dotací Unie na dobu určitou.
- 216 V tomto ohledu je třeba připomenout, že na základě dohody uzavřené dne 28. prosince 2010, uveřejněné v rejstříku společností vedeného u Protodikeio Athinon vstoupila žalobkyně dne 17. ledna 2011 do likvidace.
- 217 Z toho vyplývá, že od 17. ledna 2011 byla Komise oprávněna v souladu s článkem 3 nařízení č. 1302/2008 požadovat zápis žalobkyně do ústřední databáze pro vyloučení z důvodu, že se nacházela v situaci uvedené čl. 93 odst. 1 písm. a) finančního nařízení.
- 218 Z toho vyplývá, že okolnost, že prozatímní zápis žalobkyně do ústřední databáze pro vyloučení byl původně odůvodněn případy vyloučení uvedenými v čl. 93 odst. 1 písm. c) a čl. 96 odst. 2 písm. a) finančního nařízení, zatímco konečný zápis byl odůvodněn případem vyloučení uvedeným v čl. 93 odst. 1 písm. a) téhož nařízení, vyplývá ze změny okolností, která objektivně odůvodňovala zápis žalobkyně do ústřední databáze pro vyloučení a byla způsobena vlastním jednáním žalobkyně.
- c) K předání zprávy o auditu v angličtině
- 219 Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila čl. 41 odst. 4 listiny základních práv tím, že zamítla její žádost, aby jí byla zpráva o auditu, jakož i ostatní komunikace předány v řečtině. Toto jednání představuje podle ní porušení jejích základních práv, které postihuje vadou kontrolní postup a porušuje tím dotčené smlouvy.
- 220 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 41 odst. 4 listiny základních práv „[k]aždý se může písemně obracet na orgány Unie v jednom z jazyků Smluv a musí obdržet odpověď ve stejném jazyce“. Toto právo, které představuje složku práva na řádnou správu, je Komise povinna respektovat v jejích vztazích s unijními občany v rámci výkonu pravomocí, které pro ni vyplývají z unijního práva.
- 221 V projednávané věci je třeba uvést, že žalobkyně prvním dopisem ze dne 19. července 2010 v řečtině požádala Komisi, aby jí prozatímní zpráva o auditu, kterou jí Komise předala v angličtině dne 28. června 2010, byla předána v řečtině.

- 222 Druhým dopisem ze dne 30. září 2010 rovněž v řečtině žalobkyně zejména formulovala vyjádření k prozatímní zprávě o auditu a požádala, aby jí případná doplňující vyjádření Komise v tomto ohledu byla zaslána v řečtině.
- 223 Dopisem ze dne 22. prosince 2010 v angličtině Komise zaslala žalobkyni konečnou zprávu o auditu rovněž v angličtině, obsahující odpovědi na vyjádření žalobkyně.
- 224 Třetím dopisem ze dne 10. ledna 2011 v řečtině žalobkyně sdělila Komisi, že se neseznámila se zprávou o auditu z toho důvodu, že byla v angličtině, a znovu požádala, aby jí byla zpráva o auditu zaslána v řečtině, přičemž poukázala na to, že pokud Komise její žádost zamítne, poruší její práva obhajoby.
- 225 Ač není předjíáno, že se právník osoba, jako je žalobkyně, může dovolávat práva stanoveného čl. 41 odst. 4 listiny základních práv, vůči Komisi v rámci smluvního vztahu, je třeba konstatovat, že výtky žalobkyně se ve skutečnosti nevztahuje k odmítnutí Komise odpovědět na její dopisy v řečtině, ale na její odmítnutí předat jí zprávu o auditu a k ní se vztahující připomínky v tomto jazyce.
- 226 Je přitom třeba připomenout, že zpráva o auditu je dokumentem vypracovaným Komisí na základě ustanovení dotčených smluv. Otázka jazyka, ve kterém měl být tento dokument předán žalobkyni v projednávané věci, je tak věcí práva použitelného na uvedené smlouvy.
- 227 Jak bylo připomenuto v bodě 73 výše, Tribunál, kterému mu byl předložen spor na základě rozhodčí doložky na základě článku 272 SFEU, musí tento spor rozhodnout podle vnitrostátního hmotného práva, jímž se daná smlouva řídí, a sice v projednávaném případě podle belgického práva, kterým se řídí dotčené smlouvy podle článku 12 smluv FP6, čl. 5 odst. 1 smluv eTEN a čl. 10 třetího pododstavce smlouvy CIP.
- 228 V projednávané věci se spor mezi účastnicemi řízení týká odmítnutí Komise předat žalobkyni zprávu o auditu, jakož i navazující korespondenci v řečtině, jak žádala žalobkyně. Toto odmítnutí podle žalobkyně postihlo audit vadou, jelikož byla v rámci auditu porušeno její právo obhajoby.
- 229 Otázkou tedy je, zda byla Komise smluvně povinna předat žalobkyni zprávu o auditu v řečtině.
- 230 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že dotčené smlouvy neobsahují žádné ustanovení ohledně jazyka, ve kterém musí být plněny.
- 231 Zbývá dodat, že na základě článků 1134 a 1135 belgického občanského zákoníku musí být smlouvy plněny v dobré víře.
- 232 Je přitom třeba uvést, že jak vyplývá z příloh k žalobě, angličtina byla použita žalobkyní před auditem, nejen ve finančních zprávách týkajících se dotčených smluv, které předložila Komisi, ale rovněž v její komunikaci s Komisí. Mimoto je třeba konstatovat, že žalobkyně nikdy Komisi nepožádala, aby v rámci plnění dotčených smluv před auditem používala řečtinu.
- 233 Z toho vyplývá, že s ohledem na zásadu plnění úmluv v dobré víře nebyla Komise v projednávané věci povinna předat žalobkyni při plnění dotčených smluv zprávu o auditu v řečtině.
- 234 Argument žalobkyně vycházející z odmítnutí Komise předat jí zprávu o auditu v řečtině musí být v důsledku toho odmítnut jako neopodstatněný.
- 235 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba zamítnout třetí bod návrhových žádání žalobkyně jako neopodstatněný.

D – K pátému a šestému bodu návrhových žádání žalobkyně

1. K přípustnosti pátého a šestého bodu návrhových žádání žalobkyně

- 236 Ač Komise formálně nevznesla námitku nepřipustnosti ve smyslu článku 114 jednacího řádu Tribunálu, zpochybňuje přípustnost návrhů na zaplacení žalobkyně na základě smluv Ask-It a EU4ALL, jelikož byly podány „určovací žalobou“ a nikoliv „žalobou na zaplacení“ ve vlastním slova smyslu. Mimoto v případě, že by se Tribunál domníval, že má pravomoc k rozhodnutí o takovýchto návrzích, Komise zpochybňuje přípustnost návrhu na zaplacení náhrady škody na základě těchto smluv rámci „určovací žaloby“.
- 237 V tomto ohledu má Tribunál za to, že i přes výslovné použití výrazu „určil, že je Komise povinna“ v pátém a šestém bodě návrhových žádání žalobkyně je cílem těchto bodů jednoznačně se domoci toho, aby Tribunál uložil Komisi zaplatit žalobkyni částku 52 584,05 eur na základě smlouvy EU4ALL a částku 20 678,61 eur na základě smlouvy Ask-It. Nejedná se tedy na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, o „určovací žalobu“, ale o žalobu na zaplacení, která není sama o sobě nepřipustná.

2. K opodstatněnosti pátého a šestého bodu návrhových žádání žalobkyně

- 238 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise porušila smlouvy EU4ALL a Ask-It, když nezaplatila veškeré platby odpovídající výdajům, které vynaložila za druhé, třetí a čtvrté referenční období smlouvy EU4ALL a poslední referenční období smlouvy Ask-It.
- 239 V důsledku toho se žalobkyně domáhá, aby Tribunál uložil Komisi povinnost zaplatit částku rozdílu mezi částkami, které již byly vyplaceny v rámci těchto smluv, a vyšší výdajů vynaložených za dotčená referenční období, zvýšenou o úroky z prodlení.
- 240 V tomto ohledu je třeba bez dalšího konstatovat, že takový návrh spočívá na předpokladu, že výdaje předložené žalobkyní jsou způsobilé k jejich náhradě.
- 241 V bodě 164 výše bylo však rozhodnuto, že výdaje, které žalobkyně předložila Komisi v rámci dotčených smluv, nejsou způsobilé.
- 242 Je třeba ostatně rovněž konstatovat, že žalobkyně neprokazuje, že pozastavení plateb Komisí představuje porušení smluv EU4ALL a Ask-It.
- 243 Pokud jde zprv o argument žalobkyně, že Komise porušila smlouvu EU4ALL tím, že pozastavila poslední platbu, kterou jí dlužila na základě této smlouvy, je třeba uvést, že čl. II.28 odst. 8 podmínky FP6 stanoví:

„[...]

Komise může kdykoliv pozastavit platby v případě nedodržení některého ze smluvních ustanovení smluvními stranami, zejména ustanovení článku II.29 týkající se auditu a kontroly. V tomto případě Komise informuje přímo smluvní strany doporučeným dopisem s doručenkou.

Komise může kdykoliv pozastavit platby, pokud má podezření, že se některá smluvní strana dopustila nesrovnalosti při plnění smlouvy. Pozastavena bude pouze část určená podezřelým smluvním stranám. V tomto případě Komise informuje přímo smluvní strany o důvodech pozastavení doporučeným dopisem s doručenkou.“

- 244 Je přitom třeba konstatovat, že žalobkyně nepochybně, že jí Komise oznámila pozastavení plateb v rámci smlouvy EU4ALL dopisem ze dne 25. srpna 2010, ale omezuje se na tvrzení, že podezření na nesrovnalost nebylo dostatečně opodstatněné, jelikož dosud nepředložila vyjádření k návrhu zprávy o auditu. Nicméně ze struktury čl. II. 28 odst. 8 podmínek FP6 přímo vyplývá, že Komise nemusí disponovat konečnými výsledky auditu, a tedy ověřit, že její podezření jsou opodstatněná, aby mohla pozastavit platbu. Stačí jí mít podezření na nesrovnalost a oznámit důvody pro pozastavení smluvní straně, a žalobkyně nepochybně, že tak Komise v projednávané věci učinila. Tato možnost pozastavení plateb, která je stanovena čl. II.28 odst. 8 druhým pododstavcem podmínek FP6, nemá dopad na možnost poskytnutou Komisi pozastavit platby s ohledem na audit a kontroly stanovené článkem II.29 podmínek FP6.
- 245 Žalobkyně tedy neprokazuje, že tím, že jí Komise oznámila pozastavení plateb v rámci smlouvy EU4ALL dopisem ze dne 25. srpna 2010, porušila smluvní povinnosti.
- 246 Mimoto, pokud jde o to, zda žalobkyně mohla jednostranně pozastavit plnění smlouvy z důvodu pozastavení plateb Komisí, je třeba uvést, že z článku II.5 podmínek FP6 vyplývá, že pozastavení plnění smlouvy může navrhnout pouze konsorcium a nikoliv smluvní strana a že s tímto pozastavením musí Komise souhlasit. Z toho vyplývá, že tím, že žalobkyně pozastavila jednostranně plnění smlouvy EU4ALL dopisem ze dne 4. srpna 2010, porušila článek II.5 podmínek FP6.
- 247 Kromě toho návrh na organizační procesní opatření směřující k tomu, aby Tribunál nařídil předložení dopisu zaslaného Komisí koordinátorovi projektu dne 27. srpna 2010, se stal bezpředmětným, jelikož Komise předložila uvedený dopis v příloze A88 žalobní odpovědi.
- 248 Pokud jde zadruhé o pozastavení plateb Komisí v rámci smlouvy Ask-It, je třeba uvést, že čl. II.28 odst. 1 podmínek FP6 stanoví, že „[a]niž je dotčen článek II.29, Komise stanoví výši konečné částky, která se vyplatí smluvní straně, na základě dokumentů uvedených v článku II.7, které schválila“.
- 249 Článek II.7 podmínek FP6, ve spojení s články 6 a 7 smlouvy Ask-It, stanoví, že všechny zprávy a vyžadované dokumenty musí být předloženy Komisí do 45 dnů od konce posledního referenčního období, tedy nejpozději do 14. února 2009.
- 250 V tomto ohledu Komise tvrdí, že jelikož neobdržela ze strany koordinátora projekty všechny dokumenty uvedené v článku II.7 podmínek FP6, nemohla je posoudit ani schválit, a že tedy nebyla schopna provést platby.
- 251 Žalobkyně tvrdí, že předala dne 15. listopadu 2010 koordinátorovi všechny dokumenty, které po něm Komise žádala a které se jí týkaly. Koordinátor žalobkyni sdělil, že dotčené dokumenty předá Komisi den následující po 30. listopadu 2010. Podle žalobkyně Komise neprokázala, že dotčené dokumenty neobdržela.
- 252 Jestliže žalobkyně tvrdí, že Komise neoprávněně zadržela výplatu částek, které jí byly určeny, i přesto, že obdržela všechny dokumenty vyžadované článkem II.7 podmínek FP6, nese tedy žalobkyně v tomto ohledu důkazní břemeno.
- 253 Je nicméně třeba konstatovat, že žalobkyně neprokázala, že dotčené dokumenty byly nakonec předány Komisi v souladu s článkem II.7 podmínek FP6.
- 254 V replice žalobkyně rovněž tvrdí, že Komise nakonec vyplatila dotace stanovené smlouvou Ask-It za poslední referenční období všem členům konsorcia s výjimkou žalobkyně, a to v důsledku zamítnutí jejích výdajů po finanční kontrole, a že ze strany Komise neobdržela žádné oznámení ohledně pozastavení příslušných plateb.
- 255 Žalobkyně nicméně nepředkládá žádný důkaz, který by mohl podpořit toto tvrzení.

- 256 S ohledem na předcházející úvahy je třeba konstatovat, že žalobkyně neprokazuje, že Komise porušila své smluvní povinnosti tím, že pozastavila výplatu plateb, které jí byly určeny v rámci smluv EU4LL a Ask-It.
- 257 Z toho vyplývá, že je třeba zamítnout pátý a šestý bod návrhových žádání žalobkyně jako neopodstatněné, a tedy zamítnout žalobu v plném rozsahu.

E – K vzájemným návrhovým žádáním Komise

1. K rozsahu návrhů Komise

- 258 Komise se ve vzájemném návrhu domáhá, aby bylo žalobkyni uloženo zaplatit jí částky uvedené v oznámeních o dluhu o celkové výši 999 213,45 eur, zvýšené o úroky z prodlení „ve výši sazby [ECB] zvýšené o 3,5 bodu, vypočtené od 15. června 2011, jakož i celkovou částku odškodnění ve výši 70 471,47 eur, zvýšenou o úroky o výše uvedené sazbě od 5. srpna 2011.
- 259 Komise opírá návrh na zaplacení o článek II.31 podmínek FP6, článek II.19 podmínek eTEN a o článek II.30 podmínek CIP. Vyjádření ve zprávě o auditu podle Komise odůvodňují vrácení všech částek vyplacených žalobkyni.
- 260 Komise se rovněž považuje za oprávněnou požadovat na základě trestního ustanovení uvedeného v čl. II.30 odst. 6 podmínek FP6 odškodnění odpovídající 10 % požadovaného příspěvku.
- 261 Mimoto na základě ustanovení čl. II.28 odst. 7 a článku II.31 podmínek FP6, čl. II.3 odst. 6 a článku II.19 podmínek eTEN, jakož i čl. II.5 odst. 5 a čl. II.30 odst. 2 podmínek CIP Komise požaduje, aby byl k dotčeným částkám přičten úrok navýšený o 3,5 bazických bodů nad refinanční sazbu uplatňovanou ECB k prvnímu kalendářnímu dni měsíce, ve kterém byly částky splatné.

2. K přípustnosti návrhů Komise

- 262 Zprvė žalobkyně v podstatě tvrdí, že jelikož vzájemné návrhy Komise nebyly předmětem samostatného podání odlišného od žalobní odpovědi, bude se k nim moci vyjádřit jen v replice, zatímco Komise bude moci předložit argumenty ještě v duplice. Tato okolnost podle ní porušuje zásadu „rovnosti zbraní“, která se nerozlučně pojí se základním právem na spravedlivý proces, jak vyplývá z článku 6 úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané dne 4. listopadu 1950 v Římě. Zadrue smluvní pokuta dlužná případně na základě článku II.30 podmínek FP6 není jistá ani znějící na pevnou částku, jelikož musí být vypočtena na základě částek zaplacených Komisí, které odpovídají výdajům posouzených nakonec jako nezpůsobilé, třebaže způsobilost těchto výdajů je předmětem projednávání věci. Zatřetí ke dni návrhu na zaplacení smluvní pokuty ve vzájemném návrhu Komise nevystavila ani inkasní příkaz ani oznámení o dluhu ohledně této pohledávky, na rozdíl od toho, co stanoví čl. 71 odst. 2 finančního nařízení pro jakoukoliv pohledávku identifikovanou jako jistou, znějící na pevnou částku a splatnou. Z toho vyplývá, že vzájemný návrh je nepřipustný.
- 263 Komise tvrdí, že respektování zásady „rovnosti zbraní“ je v projednávání věci zajištěno, jelikož obě účastnice řízení měly možnost předložit dvě procesní písemnosti. Možnost žalovaného podat vzájemný návrh v žalobní odpovědi existuje v procesním právu mnoha členských států a je odůvodněna zásadou hospodárnosti řízení. Je mimoto potvrzena ustálenou judikaturou Tribunálu a Soudního dvora a logikou čl. 116 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora. V souladu s článkem II.30 podmínek FP6 představuje smluvní pokuta vedlejší pohledávku ve vztahu k pohledávce hlavní, a sice neoprávněnému finančnímu příspěvku. Vedlejší návrh znějící na zaplacení smluvní pokuty je tedy legálně připojen k hlavnímu návrhu znějícímu na vrácení neoprávněného příspěvku. Vzhledem k tomu, že vztah mezi Společenstvím a žalobkyní je smluvní povahy, čl. 71 odst. 2 finančního nařízení se v projednávání věci

nepoužije. Otázka, zda může být žalobkyně povinna zaplatit dotčenou smluvní pokutu, je tedy výlučně upravena články II.29.1, II.30 a II.31 podmínek FP6. Výše smluvní pokuty byla žalobkyni oznámena dne 29. dubna 2011 a dne 20. června 2011 bylo vystaveno a předáno žalobkyni šest oznámení o dluhu týkajících se smluv FP6. Vzhledem k tomu, že lhůta pro vyjádření se ke vzájemnému návrhu byla prodloužena kanceláří Tribunálu na žádost žalobkyně do 19. srpna 2011, měla žalobkyně přiměřenou dobu na to, aby se proti takovému návrhu účinně bránila.

264 Tribunál připomíná, že jestliže má v návaznosti na žalobu podanou na základě rozhodčí doložky případně rozhodnout spor za použití vnitrostátního práva upravujícího smlouvu, otázku jeho pravomoci k rozhodnutí o vzájemném návrhu a o jeho přípustnosti je třeba posoudit s přihlédnutím výlučně k čl. 256 odst. 1 SFEU, článku 272 SFEU a jednacího řádu (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Zoubek, bod 73 výše, bod 10).

265 Z ustálené judikatury vyplývá, že pravomoc Tribunálu na základě čl. 256 odst. 1 SFEU a článku 272 SFEU projednat žalobu na základě rozhodčí doložky znamená nezbytně i pravomoc projednat vzájemný návrh podaný v rámci téže žaloby, který pramení ze smluvního vztahu nebo skutečnosti, na nichž je založena hlavní žaloba, nebo má přímý vztah k povinnostem, jež z nich vyplývají (v tomto smyslu viz rozsudky Soudního dvora Komise v. Zoubek, bod 73 výše, bod 11; ze dne 10. dubna 2003, Parlament v. SERS a Ville de Strasbourg, C-167/99, Recueil, s. I-3269, body 95 až 104; usnesení Soudního dvora ze dne 21. listopadu 2003, Komise v. Lior a další, C-280/03, nezveřejněné v Recueil, body 8 a 9, a rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 15. března 2005, GEF v. Komise, T-29/02, Recueil, s. II-835, bod 73).

266 V projednávané věci je třeba uvést, že vzájemné návrhy směřující k tomu, aby Tribunál uložil žalobkyni zaprvé zaplatit částky uvedené v oznámení o dluhu, zvýšené o úroky počínaje 15. červnem 2011 v důsledku porušení dotčených smluv, a zadruhé zaplatit celkovou částku smluvní pokuty stanovené článkem II.30 podmínek FP6 rovněž zvýšenou o úroky počínaje datem uplynutí lhůty stanovené odpovídajícím oznámení o dluhu o výše uvedené sazbě.

267 Nelze přitom zpochybnit, že takové návrhy pramení ze smluvního vztahu, na kterém je založena hlavní žaloba žalobkyně, jejímž cílem je zejména domoci se, aby Tribunál určil, že výdaje, které předložila Komisi v rámci dotčených smluv, jsou způsobilé, a že tedy není povinna vrátit částky vyplacené Komisí. Z toho vyplývá, že Tribunál má pravomoc rozhodnout o těchto návrzích.

268 Je tedy třeba posoudit body nepřipustnosti vznesené žalobkyní vůči vzájemným návrhům Komise.

a) K přípustnosti vzájemných návrhů, jestliže byly formulovány v žalobní odpovědi Komise

269 Je třeba připomenout, že v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 264 výše je třeba přípustnost vzájemného návrhu, kterým se původní žalovaný snaží domoci se jiné výhody než pouhého zamítnutí návrhového žádání protistrany, posuzovat s ohledem na ustanovení jednacího řádu.

270 V tomto ohledu je třeba uvést, že jednací řád neobsahuje žádný zvláštní požadavek ohledně podmínek, za kterých může být takový návrh formulován v návaznosti na žalobu podanou na základě rozhodčí doložky. Nic tedy nebrání *a priori* tomu, aby žalovaný v rámci smluvního sporu mohl podat vzájemný návrh v žalobní odpovědi. Tato okolnost nemůže tedy sama o sobě způsobovat nepřipustnost vzájemného návrhu v projednávané věci.

271 Kromě toho, pokud jde o zásadu „rovnosti zbraní“, je třeba připomenout, že cílem této zásady je zajistit rovnováhu mezi účastníky řízení. Tato zásada je pouze logickým následkem samotného pojmu „spravedlivý proces“ (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. září 2010, Švédsko a další v. API a Komise, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, Sb. rozh. s. I-8533, bod 88) a znamená povinnost nabídnout

každému účastníku řízení přiměřenou možnost prezentovat svoji věc včetně důkazů za podmínek, které ho nestaví do jasně nevýhodnější situace oproti jeho protivníkovi (rozsudek Soudního dvora ze dne 6. listopadu 2012, Otis a další, C-199/11, bod 71).

- 272 V projednávané věci žalobkyně v replice tvrdí, že nebude mít příležitost vyjádřit se k argumentům týkajícím se vzájemných návrhů předloženým Komisí v duplice. Žalobkyně tedy tvrdí, že zatímco Komise se bude moci vyjádřit písemně k těmto návrhům dvakrát, ona sama se bude moci vyjádřit písemně k uvedeným návrhům pouze jednou.
- 273 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že vzhledem ke stávající úpravě písemné části řízení v jednacím řádu od okamžiku, kdy je původně žalovanému poskytnuta možnost podat vzájemný návrh, vyplývá z toho nutně, že původně žalobce se bude moci vyjádřit k tomuto návrhu pouze jednou, a to písemně v replice.
- 274 Mimoto je v souladu s jednacím řádem písemná část řízení stále doplněna ústní částí řízení, která poskytuje účastníkům řízení veškeré možnosti se bránit. V projednávané věci tedy nic nebrání tomu, aby původní žalobkyně odpověděla při jednání na argumenty předložené Komisí v duplice ohledně vzájemných návrhů, přičemž podstatné je samozřejmě zajistit, aby Tribunál mohl vyslechnout tezi každého z účastníků řízení ve vztahu k uvedeným návrhům, spíše než zajistit, aby se každý z účastníků řízení vyjádřil písemně ve stejném počtu vyhotovení ve vztahu ke každému z návrhů.
- b) K přípustnosti návrhu na zaplacení smluvní pokuty
- 275 Bez dalšího je třeba uvést, že argumenty předložené žalobkyní se nevztahují k přípustnosti vzájemného návrhu znějícího zaplacení smluvní pokuty, ale k jeho opodstatněnosti.
- 276 Žalobkyně totiž tvrdí, že vzájemný návrh znějící na zaplacení smluvní pokuty je nepřípustný z toho důvodu, že je tato pokuta obvykle stanovena na základě výdajů posouzených nakonec jako nezpůsobilé, třebaže tato způsobilost je právě předmětem projednávané žaloby.
- 277 Je třeba mít za to, že tím žalobkyně zpochybňuje jistotu pohledávky odpovídající smluvní pokutě, jejíž zaplacení je požadováno Komisí.
- 278 Kromě toho žalobkyně tvrdí, že vzájemný návrh znějící na zaplacení smluvní pokuty je nepřípustný z toho důvodu, že ke dni podání tohoto návrhu Komise nevystavila k této pokutě inkasní příkaz ani oznámení o dluhu.
- 279 Žalobkyně tedy zpochybňuje splatnost pohledávky odpovídající smluvní pokutě.
- 280 Existence jisté pohledávky znějící na pevnou částku a splatné představuje podle belgického práva použitelného na spor podmínku opodstatněnosti návrhu na plnění podaného majitelem uvedené pohledávky.
- 281 Konkrétně je v souladu s článkem 1315 belgického občanského zákoníku věcí věřitele, aby předložil důkaz o jistotě pohledávky, které se dovolává.
- 282 Stejně tak z článků 1315, 1650 a 1651 belgického občanského zákoníku vyplývá, že je věcí věřitele, aby prokázal, že pohledávka, jejíž splacení žádá, je splatná, tedy že uplynula lhůta její splatnosti.
- 283 Bude tedy třeba posoudit argumenty žalobkyně týkající se jistoty a splatnosti smluvní pokuty v rámci přezkumu její opodstatněnosti.

3. K opodstatněnosti návrhů Komise

- 284 Svůj návrh na vrácení Komise opírá o čl. II.31 odst. 1 a 2 podmínek FP6, čl. II.19 odst. 1 a 2 podmínek eTEN a čl. II.30 odst. 1 a 2 podmínek CIP. Svůj návrh na zaplacení smluvní pokuty opírá o čl. II.31 odst. 1 a 2 podmínek FP6.
- 285 Aby na základě těchto ustanovení mohla vzniknout splatná pohledávka, musí být splněny dvě podmínky. Zaprvé musí být částka neoprávněně vyplacena nebo musí být vrácení důvodné podle podmínek dotčených smluv a zadruhé musí Komise specifikovat podmínky pro vrácení a datum platby. Pokud jde o úroky z prodlení, jsou dlužné v případě, že nedojde k platbě ke dni stanovenému Komisí (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 9. července 2013, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro v. Komise, T-552/11, body 44 až 46).
- 286 S ohledem na tyto podmínky je třeba posoudit opodstatněnost vzájemných návrhů Komise.
- a) K vydání bezdůvodného obohacení
- K bezdůvodně zaplacené částce
- 287 Jak bylo právě rozhodnuto, žalobkyně neprokázala způsobilost výdajů předložených komisi v rámci smluv, za které jí Komise zaplatila částku 999 213,45 eur. Jak vyplývá z tabulky v bodě 32 repliky, žalobkyně nezpochybňuje složky výpočtu Komise v tomto ohledu. Tyto složky výpočtu nejsou zpochybňovány ani skutečnostmi ve spise.
- 288 Naopak žalobkyně tvrdí, že Komise nemůže v souladu se zásadou proporcionality, zásadou plnění smluv v dobré víře a s ustanoveními podmínek CIP požadovat vrácení všech částek, které jí byly zaplacený v rámci dotčených smluv, jelikož tyto smlouvy byly již zcela či částečně splněny.
- 289 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že jedinou dotčenou smlouvou upravenou podmínkami CIP je smlouva T-Seniority a že žalobkyně informovala koordinátora projektu T-Seniority, že vystupuje z konsorcia počínaje 23. únorem 2009.
- 290 V souladu s čl. II.11 odst. 4 první odrážkou podmínek CIP přitom v případě, že smluvní strana odstoupí od smlouvy upravené uvedenými podmínkami „může Komise požadovat vrácení celého finančního příspěvku Společenství nebo jeho části vzhledem k povaze a výsledkům odpracované práce, jakož i její užitečnosti pro Společenství v rámci tohoto programu“.
- 291 Nicméně podle čl. II.11 odst. 8 podmínek CIP „[b]ez ohledu na ukončení smlouvy o financování nebo účasti příjemce se nadále použijí ustanovení částí B a D přílohy II i po ukončení smlouvy o financování nebo ukončení účasti příjemce. Všechna ostatní ustanovení této smlouvy o financování, která výslovně stanoví, že se použijí i po ukončení, se nadále rovněž použijí po dobu stanovenou těmito ustanoveními“.
- 292 Z toho vyplývá, že finanční důsledky odstoupení smluvní strany nebo ukončení smlouvy, stanovené článkem II.11 podmínek CIP, se nedotýkají povinnosti smluvní strany vrátit částky posouzené nakonec jako nezpůsobilé po případném auditu.
- 293 Zadruhé, pokud jde o argument žalobkyně, že návrh Komise směřující k vrácení všech částek, které jí byly proplaceny v rámci dotčených smluv, je v rozporu se zásadami plnění úmluv v dobré víře a proporcionality, je třeba připomenout, že v souladu s čl. II.29 odst. 1 podmínek FP6 „všechny případné dluhy vůči Komisi z důvodu výsledků [auditů provedených na základě tohoto článku] mohou být v souladu s článkem II.31 vymáhány nazpět“.

- 294 Stejně tak čl. II.17 odst. 4 podmínek eTEN a čl. II.28 odst. 5 podmínek CIP stanoví, že „[n]a základě závěrů auditu přijme Komise veškerá vhodná opatření, kterou bude považovat za užitečná, včetně vymáhání všech plateb, které provedla, nebo jejich částí“.
- 295 Z těchto ustanovení vyplývá, že Komise má v projednávané věci možnost žádat po žalobkyni na základě výsledků auditu vrácení jakékoliv částky, o které se domnívá, že jí dluží, včetně všech částek, které vyplatila žalobkyni v rámci dotčených smluv.
- 296 S ohledem na počet a závažnosti porušení smluvních povinností zjištěných ve zprávě o auditu a na zamítnutí argumentů žalobkyně směřujících ke zpochybnění tohoto zjištění Tribunálem je přitom třeba učinit závěr, že návrh Komise směřující k tomu, aby žalobkyně vrátila všechny částky jí zaplacené na základě dotčených smluv, se nejeví jako nepřiměřený ani neslučitelný se zásadou plnění smluv v dobré víře.

Ke specifikaci podmínek pro vrácení

- 297 Je třeba připomenout, že dne 29. dubna 2011 Komise vydala devět oznámení o dluhu, která uváděla částku, kterou bylo třeba vrátit za všechny dotčené smlouvy, o celkové výši 999 213,45 eur. Tato oznámení o dluhu stanovila pro žalobkyni lhůtu pro vrácení dlužných částek 45 dnů se splatností 14. června 2011, po které budou tyto částky zvýšeny o úroky z prodlení stanovené v dotčených smlouvách ve výši sazby Evropské centrální banky zvýšené o 3,5 bodů. Mimoto tato oznámení o dluhu uváděla číslo bankovního účtu, kam měla žalobkyně platbu poukázat. Tato okolnost není žalobkyní zpochybňována.
- 298 Je tedy třeba vyhovět návrhu Komise směřujícímu k uložení povinnosti žalobkyni vrátit částku 999 213,45 eur z titulu vrácení bezdůvodně vyplacených dotací, v souladu s článkem II.31 podmínek FP6, článkem II.19 podmínek eTEN a článkem II.30 podmínek CIP.

b) K platbě smluvní pokuty

K částce, kterou je třeba zaplatit z titulu smluvní pokuty

- 299 Žalobkyně zpochybňuje princip vzájemného návrhu z důvodu, že její žalobě by mělo být vyhověno. Zpochybňuje rovněž jistou povahu smluvní pokuty. Naopak žalobkyně nezpochybňuje složky výpočtu Komise. Tyto složky ostatně nejsou zpochybňovány písemnostmi ve spise.
- 300 Jak bylo připomenuto v bodě 257 výše, žaloba žalobkyně byla zamítnuta v plném rozsahu.
- 301 Pokud jde o jistou povahu pohledávky odpovídající smluvní pokutě, jejíž platba je požadována Komisí, je třeba uvést, že podle článku II.30 podmínek FP6 jsou smluvní strany povinny zaplatit odškodnění, ze samotného důvodu, že po výkazu neoprávněných výdajů byly příjemcem neoprávněných dotací. Vzhledem k tomu, že finanční újma vzniklá Unii byla prokázána (viz bod 298 výše), Komise se právem domnívala, že žalobkyně má povinnost k platbě odškodnění, které po ní Komise požaduje.

Ke specifikaci podmínek pro vrácení

- 302 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že smluvní pokuta není vymahatelná, neboť ke dni podání vzájemného návrhu Komise zpochybňovala nezpůsobilost všech výdajů předložených v rámci dotčených smluv, na základě kterých byla uvedena pokuta stanovena, a k témuž datu Komise dosud nevydala oznámení o dluhu týkající se této smluvní pokuty.

- 303 V tomto ohledu je třeba uvést, že jak bylo připomenuto v bodě 287 výše, bylo rozhodnuto, že žalobkyně neprokázala způsobilost výdajů předložených Komisi v rámci dotčených smluv.
- 304 Mimoto je třeba připomenout, že dne 20. června 2011 Komise vydala šest oznámení o dluhu na základě smluv uzavřených mezi Společenstvím a žalobkyní pro projekty Access-eGOV, eABILITIES, Ask-It, EU4ALL, Emerge a Enable, které stanovily částky dlužné žalobkyní z titulu smluvní pokuty na základě článku II.30 podmínek FP6 na celkovou částku 70 471,47 eur. Lhůta stanovená Komisí žalobkyni pro platbu dotčených částek byla stanovena do 4. srpna 2011.
- 305 Je tedy třeba vyhovět návrhu Komise směřujícímu k tomu, aby byla žalobkyni uložena povinnost zaplatit jí částku 70 471,47 eur z titulu odškodnění.

c) K úrokům

- 306 Z ustanovení čl. II.28 odst. 7, ve vzájemném spojení s čl. II.31 podmínek FP6, čl. II.3 odst. 6, ve vzájemném spojení s čl. II.19 podmínek eTEN, jakož i čl. II.5 odst. 5, ve vzájemném spojení s čl. II.30 odst. 2 podmínek CIP vyplývá, že ze všech částek dlužných smluvní stranou na základě dotčených smluv plyne úrok ode dne splatnosti stanoveného Komisí pro platbu. Je tedy třeba uložit žalobkyni povinnost zaplatit úroky stanovené v čl. II.28 odst. 7 podmínek FP6, v článku II.19 podmínek eTEN a v čl. II.30 odst. 2 podmínek CIP.

K nákladům řízení

- 307 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 308 Vzhledem k tomu, že žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení v souladu s čl. 87 odst. 2 jednacího řádu.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba podaná společností Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis se zamítá.**
- 2) **Společnosti Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis se ukládá zaplacení částky 999 213,45 eur zvýšené od 15. června 2011 o úroky ve výši sazby Evropské centrální banky (ECB) navýšené o 3,5 bodů, což odpovídá vrácení finančních příspěvků, které jí byly vyplaceny z titulu smluv č. 027020 „Access to e-Government Services Employing Semantic Technologies“, č. 035242 „A virtual platform to enhance and organize the coordination among centres for accessibility resources and support“, č. 511298 „Ambient Intelligence System of Agents for Knowledge-based and Integrated Services for Mobility Impaired Users“, č. 034778 „European Unified Approach for Accessible Lifelong Learning“, č. 045056 „Emergency Monitoring and Prevention“, č. 045563 „A wearable system supporting services to enable elderly people to live well, independently and at ease“, č. 029255 „NavigAbile: e inclusion for communication disabilities“, č. 517506 „European Recommended Materials for Distance Learning Courses for Educators“ a č. 224988 „T-Seniority: Expanding the benefits of information society to older people through digital TV channels“.**
- 3) **Společnosti Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis se ukládá zaplacení částky 70 471,47 eur zvýšené od 5. srpna 2011 o úroky ve výši sazby ECB navýšené o 3,5 bodů, což odpovídá smluvní pokutě dlužné z titulu smluv č. 027020 „Access to eGovernment Services Employing Semantic Technologies“, č. 035242 „A virtual platform to enhance and organize the coordination among centres for accessibility resources and support“, č. 511298 „Ambient Intelligence System of Agents for Knowledge-based and Integrated Services for Mobility Impaired Users“, č. 034778 „European Unified Approach for Accessible Lifelong Learning“, č. 045056 „Emergency Monitoring and Prevention“, č. 045563 „A wearable system supporting services to enable elderly people to live well, independently and at ease“.**
- 4) **Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Evropskou komisí.**

Frimodt Nielsen

Kančeva

Buttigieg

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 16. července 2014.

Podpisy

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	2
A – Popis dotčených smluv	2
B – Plnění dotčených smluv a audit	14
Řízení a návrhová žádání účastnic řízení	19
Právní otázky.....	21
A – K rozsahu sporu.....	21
B – K právu použitelnému na spor	22
C – K třetímu bodu návrhových žádání žalobkyně	22
1. Ke zjištěním zprávy o auditu odůvodňujícím nezpůsobilost výdajů	23
a) K vedení účetnictví žalobkyně	23
b) Ke změně pracovních výkazů zaměstnanců	29
c) K hodinám práce vykázaným programovým ředitelem.....	30
d) K cestovním nákladům	32
2. Ke kvalitě a podmínkám provedení auditu.....	33
a) K nepravdivým výkazům týkajícím se účasti žalobkyně na smlouvě ETSI 333.....	33
b) K pravidlům použitelným v oblasti auditu	35
c) K předání zprávy o auditu v angličtině	40
D – K pátému a šestému bodu návrhových žádání žalobkyně.....	42
1. K přípustnosti pátého a šestého bodu návrhových žádání žalobkyně	42
2. K opodstatněnosti pátého a šestého bodu návrhových žádání žalobkyně.....	42
E – K vzájemným návrhovým žádáním Komise	44
1. K rozsahu návrhů Komise	44
2. K přípustnosti návrhů Komise	44
a) K přípustnosti vzájemných návrhů, jestliže byly formulovány v žalobní odpovědi Komise....	45
b) K přípustnosti návrhu na zaplacení smluvní pokuty	46
3. K opodstatněnosti návrhů Komise	47

a) K vydání bezdůvodného obohacení.....	47
K bezdůvodně zaplacené částce	47
Ke specifikaci podmínek pro vrácení	48
b) K platbě smluvní pokuty	48
K částce, kterou je třeba zaplatit z titulu smluvní pokuty	48
Ke specifikaci podmínek pro vrácení	48
c) K úrokům	49
K nákladům řízení	49